

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego z dodatkiem porannym: W Warszawie: rocznie 12 kop. 50, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75. Za odnośnienie do domu dopłać się miesięcznie kop. 5. Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12 półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1. Zagranicą: miesięcznie 1 kop. 50. Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierw zy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop. Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop. Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop każdy następny raz 8 kop. Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz. Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1. Ogłoszenia do Kurjera przyjmują także Biuro Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska.

W dniu jutrzejszym odprawione będą solenne woitwy w kościołach: św. Jacka (po-dominikańskim), przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej, na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św., o godz. 7-jej zrana; św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marji Panny Częstochowskiej i ku Jej czci, o godz. 9-jej zrana; św. Anny (po-bernardyńskim), na intencję arcybractwa czci Niepokalanego. Serca N. Marji Panny, o godz. 9-jej zrana. Nabożeństwa pasyjne odprawione zostaną jutro w kościołach: Opieki św. Józefa (panien wizytek) i św. Kazimierza (panien sakramentek). Jutrzejszemi nieszporami rozpoczynają się całodziennie nabożeństwa odpustowe ku czci św. Józefa Oblubienca N. Marji Panny w kościołach: św. Marcina (po-agnostyjańskim) i N. Marji Panny Loretańskiej na Pradze.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Po obu stronach izby uczyniło onegdajsze oświadczenie posła Rutowskiego, złożone w wiedeńskiej radzie państwa imieniem Koła polskiego, silne wrażenie dwoistej natury. Większość autonomiczno-zachowawcza przyjęła do wiadomości z zadowoleniem deklarację Koła, że będzie głosowało za każdą zmianą obecnej ustawy szkolnej w duchu rozszerzenia samorządu i kompetencji sejmiku galicyjskiego; większość ta musi bowiem każde oświadczenie się w tym duchu uważać za tryumf swojej zasady. Taż sama większość wszelako zaspila swoje oblicze, gdy poseł Rutowski w toku dalszych oświadczeń swoich, złożonych przy sposobności obrad nad budżetem oświaty, zapowiedział z góry, iż znany wniosek ks. Aloizego Liechtensteina, domagający się wskrzeszenia szkoły wyznaniowej w Austrii, nie może liczyć na poparcie posłów galicyjskich, którzy zmuszeni są mieć przedewszystkiem na oku realne interesa kraju i jego skład etnograficzny.

Szkola wyznaniowa oddaje nadzór nad całością nauki zarówno religijnej, jak fachowej w poszczególnych przedmiotach humanitarnych władzy duchownej wyznania, do którego większość członków gminy należy. W Galicji rozmaita konfiguracja żywiołów etnograficznych nie pozwala na przyjęcie tego systemu jednostronnej opieki, dlatego reprezentacja kraju woli pozostać przy systemie dzisiejszym szkoły bezwyznaniowej in principio, wszakże nauce każdej religii we właściwym zakresie otwierającej gościnnie podwoje.

Wręcz odmienna była przyczyna niechęci i uciechy po lewej stronie izby. Niemcy, ciągle jeszcze blakający się po manowcach zbankrutowanego centralizmu pangermańskiego, z przykrością pojęli gorzką pigułkę programu rozszerzenia kompetencji sejmiku galicyjskiego w zakresie szkolnictwa, a rozpromienili się zaraz i padli sobie w couloirach radośnie w objęcia, gdy poseł Rutowski oświadczył, że koło galicyjskie będzie głosowało przeciw szkole wyznaniowej. Wniosek ks. Liechtensteina nie ma odtąd widoków przejścia w izbę; miecz Damoklesa, który wisiał nad centralistycznym liberalizmem przedlitawskim, stępił swe ostrze i przestał być groźnym.

Stronnictwo liberalno-centralistyczne, o którym mowa, pomiesło wszakże w poniedziałek kłeskę, z której dotkliwością na razie nie da się nawet porównać groźba rozszerzenia samorządu sejmów krajowych w rzeczach szkolnych. Był to pierwszy dzień wyborów częściowych do wiedeńskiej rady gminnej, a mianowicie w tak zwanej trzeciej kurji wyborczej. Dotąd dwóch tylko antisemitów z tej kurji zasiadało na fotelach kurulnych miasta. Wybory poniedziałkowe niespodziewanie oświeiliły luną pożarną widnokrąg walki, groząc liberalizmowi wiedeńskiemu zglądą. Na 17 mandatów, które w dniu tym były do rozdania, 11 przeszło do rąk antisemickich, innemi słowy stronnictwo to w jednej tylko kurji wyborczej — co prawda, najbardziej zagrożonej — zyskało dziewięć nowych mandatów! To symptomat tem

wymowniejszy, im mniej spodziewany. Nazwiska świeżo wybranych stronników chorągwi dep. Schoenerera opiewają: M. Schneeweis, A. Melcinszek, C. Hoermann, Antoni Meier, Gustaw Becker, Wilhelm Pfister, Ferdynand Mayer, J. Gregorig, Andrzej Weitman, L. Slama i ks. Adam Latschka.

Freisinnige Zeitung tak się wyraża o projekcie rządowym sprowadzania robotników z Chin do wschodnich prowincyj pruskich w miejsce wydalonej z granic państwa ludności miejscowej:

„Myśl podobna, nawet w formie projektu, przechodzi granice żartu. Rządy w Ameryce i Australji pozaprowadzały osobne cła i podatki dla ustrzeżenia się od emigracji chińczyków. W Niemczech natomiast pewne sfery rozbierają z całą powagą pytanie poparcia napływu ludności robotniczej z Chin. Ziemianie skarżą się na brak przepisów, ubezpieczających dobrobyt i moralność bawiących czasowo po za granicami powiatu robotników. Równocześnie zaś stawiają na serjo kwestję dopuszczenia chińczyków, o których inne narody dlatego już wiedzieć nie chcą, ponieważ nie przybywają oni z żonami, lecz żyją w najdzikszych warunkach płciowych, oddają się nienaturalnym występkom, grze i zabójczej konsumpcji opium, trąd ze sobą przynoszą, a swojem niechlujstwem i absolutnym brakiem obyczajów każdą ludność demoralizują.

A do tego jeszcze co chwila nam głoszą o sposobach zastosowania chrześcijaństwa w praktyce, o torowaniu drogi kulturze i obyczajowi niemieckiemu aż w głąb Afryki! W interesie „niemiecko-narodowym” wydalonego tysiąca żydów i polaków, którzy od kilku pokoleń spokojnie żyli i żyli się w Niemczech. Ażby powstałe w ten sposób dotkliwyszereby w szeregach ludności wypelnic, żądają w tychże samych „narodowo-niemieckich” kołach, które podnosiły okrzyk radości z powodu pamiętnych banicyj, harecapów azjatyckich! Zaiste, gdyby kto chciał napisać satyrę na niemiecką politykę gospodarczą, potrzebowałby jeszcze osobnego zapasu fantazji na

Wieczysty kochanek Malgosi.

(Dalszy ciąg.)

III.

Obudził się późno i z bólem głowy. Wziąwszy dusz zimnej wody, zaczął rozmyślać nad tem, czy pójdzie do Stefki, czy nie. Zanieważ mimowolnie wyrzutami sumienia, zaczął się układać sam ze sobą, rozważał możliwe niebezpieczeństwo dla siebie i doszedł w końcu do przekonania, że Stefka jest dla niego całkiem obojętna. Istotnie, po przespaniu się, nie wydawała mu się już tak ponętą, jak wczoraj. Ładna jest, zabawna i ładnie zbudowana, ale nie mniej do niej nie ciągnie. Zdawała mi się wczoraj oryginalną, dziś wydaje mi się dosyć pospolitą. Nie—nie, i jakże może być inaczej. Jedną tylko Janinę kocham, ach gdyby ona raz uwierzyć chciała, że choć płomienisty jestem w słowach z kobietami, nie jednak dla nich nie czuję, a przynajmniej nie na długo. Zaczął się szybko ubierać z zamiarem pójścia do Janiny natychmiast. Wtem służący oddał mu list. Było to zaproszenie ze strony pani Amelji, dziś już dojrzałej kobiety, niegdyś jednej z jego ofiar. Zapraszała go w ważnym interesie na chwilę rozmowy. — Chyba nie myśli wracać się do mnie! — pomyślał, a ubrawszy się szybko i zjadłszy śniadanie, poszedł do niej o oznaczonej godzinie. Zastał ją nie samą; tuż obok niej na kozecie, siedziała młodziutka ale tak oryginalnej i pięknej urody panienka, że Henryk, zamiast się przywitać jak należy, przystanął chwilę w niemem osłupieniu. Pani Amelja uśmiechnęła się znacząco, mówiąc: Pan Bochwicki, Zosia, moja siostrzenica.

Zosia było to 18-letnie dziewczę z ogromnemi czarnemi warkoczami i wielkimi czarnemi oczami, patrzącemi ze strachem niby i z uporem. Trudno się było oprzeć urokowi tych oczu namiętnych i słodkich, ciekawych i omglonych, z którymi pozornie klócił się zgrabny, zlekka zadarty nosek, nadający chwilami twarzy czczie o matowej, ciepłej karnacji, filuterny i przebiegły wyraz.

Przez tę sprzeczność oczu z usmiechem i noskiem, twarz jej stawała się niezmiernie ruchliwą, nadwyżając szybko malującą coraz odmiennie, bo coraz zmieniającą się, wrażenia. Dodawszy do tego głosik dzwicznego, kontraltowego metalu, który w śmiechu dzwiczał słodko, jak muzyka cherubinów, a zrozumiemy, że pan Henryk patrzył i słuchał, opanny odrazu niezmiernem wrażeniem.

Znał tyle już typów kobiet i niewiniątek, ale takiego chyba nie spotkał jeszcze nigdy. Tylko czy ona rzeczywiście niewiniatką? Ma wprawdzie lat 18 i wszystkie objawy dziecięcej, uroczej młodości, śmiech jej i spojrzenie czasami dziecięce prawie, ale czasami znowu takie głębokie, melancholijne i badawcze!

— Poprosiłam pana, jako dawnego przyjaciela — odezwała się pani domu — widzisz pan mój miły kłopot. Oto siostra przysłała mi swoją pieczętotkę na kilka miesięcy, pragnęłabym ją więc zabawić w naszym miescie, ale sama nie poradzę. Pan zaś, będący au courant wszystkich zabaw światowych, większych i mniejszych, musisz nam dopomóc, czasem towarzyszyć, czasem mentorować, a czasem ograniczyć się tylko na wskazówkach. Ale zamysliłeś się pan tak bardzo, że może jestem natrętna?

— Ah! jakże droga pani przypuścić nawet może, i jeżeli tylko zdołam przydać się na co... — Zosia ma o panu najpochlebniejsze wyobrażenie... — Zawdzięczam to zapewne pani — przerwał Henryk

— I pani Izie, mieszkającej w naszym sąsiedztwie — dokończyła Zosia, obrzucawszy go nagle przenikliwym spojrzeniem.

P. Henryk poczerwieniał, jak pas. Z panią Izą... kiedyś, przed kilkoma laty, gdy była jeszcze panną, miał się żenić. Był już termin ślubu naznaczony, aż na dwa tygodnie przed terminem dopatrył się w jej twarzy piegów, których dotychczas nie dostrzegł i nazajutrz oświadczył, że nie czuje się na siłach przyczynić jej szczęścia.

Pomyślał więc: Pięknież mnie musiała osmarować przed tą smarkatą!

Rzekł jednak spokojnie: — Pani Iza, jedna z najzaciejszych kobiet, jakie znałem, ale niestety wątpię, iżbym był u niej w łaskach.

— Przeciwnie! — odrzekła z niezwykłą śmiałością młoda panna — słyszałam sama pochwały i nie dziwię się, ponieważ, o ile wiem, byłeś pan jej narzeczonym.

Rozśmiał się Henryk, mówiąc: — Kiedy odrazu weszliśmy na drogę szczerości, bądźmy szczerzy do końca. Czy wolno zapytać panią o powody mego zerwania z panią Izą?

— Owszem, weale się z niemi nie tai. Ojciec jej, bardzo surowy człowiek, zwrócił jej uwagę, że pan... jest...

— Jest? — Panna Zofja, mimo swej śmiałości, zaczerwieniła się mocno.

Ciocia dodała jej odwagi. — Możesz mówić śmiało, pan Henryk nie tak łatwo się zmartwi.

— Żeś pan bardzo niestały w swych uczuciach. — Biore panią na świadka! — zawołał celnie Henryk, zwracając się do pani Amelji — ja i niestałość!

(D. c. n.)

E. Lubowski.

to, aby obmyślić podobną receptę choćby przez ironję dla uzdrowienia naszych stosunków ziemian-
skich. Ale nasi współcześni apostołowie ekonomiczni
pędzą galopem (*reiten schnell*) i możemy w krótkim
czasie spodziewać się po nich jeszcze dziwniejszych
rzeczy.
Br. Z.

Z Petersburga.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Petersburg 18-go marca.

W poprzedniej korespondencji donosiłem wam o
przgotowaniach do wystawienia cyklu „Nibelun-
gów” na scenie tutejszego teatru Maryjskiego. Obe-
nie pierwszy abonament dobiegł już końca, wysta-
wiono bowiem wszystkie cztery części tetralogji:
„Rheingold”, „Walkürren”, „Siegfried” i „Götter-
dämmerung”.

Sumując wrażenia, jakie wyniosła tutejsza kryty-
ka, zaznaczyć wypada, iż w różnej formie zaznacza-
no znużenie, opanowujące słuchacza wobec tego
„czteropiętrowego gmachu” (według złośliwego orze-
czenia jednego z zoilów) muzyki wagnerowskiej.
W „Nibelungach” Wagner przechylił się ostatecznie
na stronę śpiewanego recitatuwu i muzykę uczynił
zależną od rozwekłego, nużącego tekstu. Mimo to
olbrzymi talent kompozytora zrywa nieraz nałożone
sobie pęta teorii i błyszczy całą świetnością, szcze-
gólniej w orkiestrze, w wielu razach dominującej
nad partjami śpiewaków. Tetralogja Wagnera sprawa
dziwne wrażenie: dzięki rozwekłości poprostu
nuży, oddzielne zaś momenta porywają.

Wykonawcami „Nibelungów” nad Nową są śpie-
wacy trupy impresarja Angelo Neumana, który na-
bywszy z Bayreuth akcesorja, użyte do początko-
wego wystawienia tetralogji, z trupą swoją odbywa
podróże po Europie, wystawiając w większych mia-
stach dzieło Wagnera. Siły wokalne trupy nie są ró-
wnej wartości, wszyscy jednak śpiewacy sumiennie
wywiązują się ze swego ciężkiego zadania, traktują-
jąc dzieło Wagnera z prawdziwym pietyzmem. (*sic!*)
Szczególniej godną jest pochwały artystyczna dy-
kacja. Na wyróżnienie zasługują śpiewaczki p. Mal-
then (sopran dramatyczny) oraz p. Teresa Vogl; ze
śpiewaków zaś pp. Vogl i Elmblat.

Scenerja i wystawa są istotnie okazałe, przyczy-
niają się też one niewątpliwie do ściągania publicz-
ności, która, pomimo utyskiwań na znużenie, prze-
pełnia teatr Maryjski po brzegi...

Skoro już dotknąłem muzyki, wspomnę jednocze-
śnie o fackie, który was może zainteresuje. Wychod-
zące tutaj pismo muzyczne *Bajan* przed nieda-
wnym czasem zamieściło korespondencję z Warsza-
wy, poświęconą w znacznej części ocenie zasług p.
Rzebieczka, dyrektora orkiestry teatrów warszaw-
skich. Oto odnośny ustęp rzeczony korespondencji:
„W ciągu pięcioletniej bezpłatnej działalności swojej
p. Rzebieczek zasłużył się niemało muzykalnej War-
szawie. Za główną zasługę należy mu poczytać pra-
cę około orkiestry, którą doprowadził do wysokiego
stopnia doskonałości. W ostatnich czasach wykony-
wano tutaj najtrudniejsze utwory dawnych i nowych
kompozytorów, a sposób wykonania mógł zadowo-
lić najsurowszego nawet krytyka. W ciągu pięciu
lat działalności pana R. biblioteka teatralna pozyskała
przeszło 50 partytur; dotychczas biblioteka
istniała tylko nominalnie. Niemniejszymi są zasługi
p. R. wobec opery. Pomimo niepomysłnych warun-
ków, w jakich się znajduje tutejsza opera, pan R.
zdołał wystawić „Tannhäusera”, „Lohengrina”, „We-
sele Figara”, „Sen letniej nocy”, „Giocondę”, „Noe-
go”, „Romeo i Julję”, „Don Juana” oraz wznówił
kilka dawniejszych oper.”

Wkrótce porozumiewać się będziemy z Warsza-
wą nie za pośrednictwem poczty i telegrafu, lecz...
przez telefon.

Od stycznia r. b. młody uczonec p. Henryk Mer-
czyng został głównym kierownikiem naukowym i
technicznym prac przygotowawczych, mających na
celu zastosowanie wynalazku Gwozdiewa—telefo-
nicznego wazniejszych miast państwa i zagranicy.

Próby dotychczasowe na odległość 1,200 wiorst
dały świetne rezultaty.

Wynalazek eksploatuje międzynarodowe towa-
rzystwo kapitalistów.

Połączenie Petersburga z Warszawą, jeżeli dalsze
próby będą równie pomyślne, jest tylko kwestją
czasu...

Wśród tutejszej kolonji polskiej oraz szerszej pu-
bliczności wywołał ogromną sensację wypadek na-
głej śmierci Antoniego Boguszańskiego, b. sztab-ka-
pitana, mieszkańca m. Lublina, przybyłego nad Ne-
wę za własnymi interesami. Zainteresowanie tłu-
maczy się podejrzeniem, iż śmierć mogła być letargi-
czną.

Rzecz się tak miała: Boguszański (liczący lat 60)
zatrzymał się w hotelu „Ryga” w d. 5-ym lutego i
nazajutrz zmarł nagle. Ciało jego złożono w trum-
nie w sklepach pod kościołem św. Katarzyny i dano
znać żonie, która przybyła z Lublina z zamiarem
przewiezienia zwłok męża do grobu rodzinnego.
Podczas załatwiania formalności, pani Boguszańska
zachodziła kilkakrotnie do grobów pod kościołem
i polecała otwierać przy sobie trumnę. Od pier-
wszej chwili panią B. uderzyło, iż na ciele męża nie
znac zupełnie rozkładu (upłynął już tydzień od dnia
śmierci) i że rysy zmarłego zachowały świeżość.
Jednocześnie p. B. przypomniała sobie, iż mąż jej
w młodszym latach zapadł raz w długotrwały letarg.
To skłoniło niepocieszoną małżonkę do wezwania
lekarzy, którzy po zbadaniu ciała wyrazili przypu-
szenie, iż może być istotnie wypadek śmierci po-
zornej. Wobec takiego orzeczenia przy zmarłym
czy też uspionym umieszczono dozorcę, a nadto za-
pewniono utrzymanie stałej temperatury po nad
+3 R°.

Wczoraj zwiadał groby jeden z lekarzy i oświad-
czył, iż dostrzega rozkład jabłek ocznych, co stano-
wizo świadczy o fackie śmierci. Kategorycznego
jednak twierdzenia o tym lub owym kierunku nikt
dotąd nie wypowiedział. Bądźco bądź, dziwne jest
tak długie opieranie się ciała rozkładowi, jeżeli Bog-
szański zmarł istotnie.

(Przyp. red. Nadeszły wczoraj dzienniki peters-
burskie, a między niemi *Nowosti*, donoszą, iż w d.
19-ym b. m. stwierdzono śmierć Boguszańskiego.
Zwłoki jego zabrała żona w dniu onegdajszym do
Lublina.)

O niewidomych... niewidomy.

(Dokończenie.)

Ani wszakże Saunderson, ani panna Melanja nie po-
siadali żadnych nadzwyczajnych przymiotów.

— Co im było przystępnem—twierdzi Maurycy de la
Sizeranne—przystępnem jest każdemu z niewidomych,
oczywiście z zastrzeżeniem pewnych przeciętnych w tym
lub owym kierunku zdolności.

Potrzeba doprowadza u ślepych zmysł dotyku np. do
wirtuozostwa.

Jeżeli idzie ulicą, to po najdrobniejszym wzniesieniu
się lub obniżeniu gruntu nieodczuwalnem nawet dla oka,
rozpoznaje droge. Oczy ma pod podszewami, powierze-
nia ręki jest mu wzrokiem, przez kołce pa'ców bije z nie-
go dusza.

W Paryżu żyje ślepy rzeźbiarz nazwiskiem Widal, któ-
rego dzieła na rynkach sztuki nie przechodzą nieopstrze-
żone. Śmiało o nim rzec można, że widzi palcami.

Diderot wspomina o niewidomym od urodzenia, co za-
pytany: czy nie radby mieć oczów, odpowiadał:

— Raczej dłuższe ręce.

De la Sizeranne przytacza w książce swojej ślepego
organistę, którego idea *fixe* było „zobaczyć” Napoleona
na kolumnie Vendome. Jak dla niewidomego, życzenie,
którego spełnienia chyba, że sam nie przypuszczał.

A jednak przyszła komuna, kolumna wraz ze spiżowym
na niej Napoleonem znalazła się pewnego dnia zwalona
na ziemię i ślepy organista celu pragnień swich dopiął.
Dotknął się palcami ze spiżu wyrobionego cesarza i po
swojemu—„widział” go.

Po zmyśle dotyku zmysł powonienia.

— Kto z posiadających parę oczów—twierdzi dalej
autor omawianego dzieła—wyobrażenie mieć może o tej
ilości i o tych odcieniach zapachów, jakie w pełni odczu-
wają niewidomi?

Powonieniem, idąc ulicą, rozróżniają zakład fryzjerski
od sklepu szewca, a restaurację od sklepu z tytoniem.

Dla ludzi zwyczajnych nos, jeżeli sam z siebie, ze
względu na kształt, nie podlega krytyce, czy to ujemnej
czy dodatniej, jest siedliskiem zmysłu podrzędnego zna-
czenia w życiu naszym, dla niewidomych jest siedliskiem
„kawalka duszy”—zmysłu, który u nich ustępuje chyba
jednemu słuchowi.

Gdzie dotyk lub powonienie chybają, tam ucho decy-
duje w ostatniej instancji.

Muzykalność niewidomych jest przysłowiowa.

We Francji ci ostatni prawie wyłącznie zajmują sta-
nowiska stroiciele instrumentów.

Najdrobniejszy szmer, uchodzący uwadze naszej, w lot
chwytają niewidomy. A jak jest czułym na barwę każdego
tonu w ogóle.

Czy ulicą przejeżdża tramwaj, czy ekwipaż prywatny,
czy dorożka tylko, ucho ślepego nieomylnie rozpoznaje.

Przechodząc mimo muru lub jakiego domostwa, niewi-
domy nie tylko dotykem ale i słuchem sąsiedztwo muru
lub kamienicy odczuwa. Odgłos kroków jego własnych
innym jest w tym wypadku, jak kiedy pustą przechodzi
ulicą—bliskość budynku i w ogóle przeszkody na drodze
skóra na policzkach widzi. To też idąc z odkrytą głową
ślepy idzie najpewniej.

Znalezłszy się w pustem polu, dotykem, uchem i po-
wonieniem „widzi” niemal pejzaż.

Staje on wobec życia, niby słuchacz wobec orkiestry,
któremu żaden wzięty z osobna ton nie przepada darmo.
W każdej dziedzinie działalności ludzkiej spotykamy
niewidomych, odznaczających się w tym lub owym kie-
runku.

Pomijając Miliona, „ślepa olbrzymia”, bywali i mini-
strowie ślepi, jak Fawcett w ostatnim gabinecie Glad-
stona.

Na zakończenie książki z konieczności nasuwa się au-
torowi jej pytanie: coż tedy właściwie niewidomym bra-
knie?—i odpowiada:

— Nic nad poczucie barwy, perspektywy i piękności
ciała.

A jednak to „nic” Maurycego de la Sizeranne dla lu-
dzi, opatrzonych dwojgiem oczu, bodaj że nie jest dro-
bnostką.

Śad niewidomego o niewidomych my, „widomi”, oczywi-
ście na wiarę niewidomego przyjąć możemy, ale się w nas
własne oczy buntują, zwłaszcza jeżeli nam w nie słonecz-
ko zajrzy.

A na potwierdzenie słów naszych stara franków przy-
powiastka:

Szedł droga ślepy z kulawym, kulawy rzecze:
— Zmarł w pobliżu święty, a ciało jego mają nieść
tedy.

Na co ślepy:
— Uciekajmy, bo ciało takie ma siłę usuwania wsze-
lkiego kalectwa i ty i ja chleb stracilibyśmy.

Ale uciec nie zdążyli, świętego na marach obok nich
przenieśli i wyprostowały się nogi kulawemu i otworzyły
oczy ślepeca.

I narzekał kulawy dalej, że chleb stracił. A ślepy
Ślepy, szeroko otwierając źrenice, krzyknął.

— Pierwszy raz Francję zobaczyłem, Sabaudję i Bur-
gundję.
Pylades.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

= *Praw. wiest.* zamieszcza szczegółowy tekst
przepisów o podwyższeniu opłat pocztowych. Oprócz
punktów, wyliczonych w depešy z Petersburga,
znajdujemy tutaj szczegół, iż przy obliczaniu odle-
głości dla przesyłek, przeznaczonych do innej guber-
nii, przyjmuje się odległość pomiędzy miastami gu-
bernjalnemi. Odległości te oznaczone będą ściśle
w instrukcji, wydanej przez głównego naczelnika
poczty i telegrafów. Specjalna opłata (10 kop. od kon-
nia) pobierana będzie od wysyłających karetki, dy-
lizansy i omnibusy pocztowe.

= Komitet główny Towarzystwa przemysłu i han-
dlu otrzymał referat w kwestji zreorganizowania zja-
zdów kolejowych w ten sposób, aby, oprócz repre-
zentantów kolei, dopuszczono do udziału w nich
przedstawicieli z grona osób, wysyłających towary
oraz delegatów miejskich.

= *Mosk. wiest.* donoszą, iż niebawem ma być wy-
dany przez ministerjum komunikacyj zakaz używa-
nia drzewa dla opalania lokomotyw na wszystkich
kolejach. Jako materiały do opalania zalecone być
mają: węgiel kamienny, nafta itp.

= *Now. wr.* donosi, iż departament lekarski opra-
cowuje nowe przepisy o odpowiedzialności za prze-
kroczenia sanitarne.

= Według *Russk. wiest.*, ministerjum komunika-
cyj postanowiło zabronić tym kolejom, które korzy-
stają z dopłat skarbowych do gwarancji, asekurowania
budynków kolejowych w prywatnych towa-
rzystwach ubezpieczeń. Natomiast ma być zaleco-
nem, aby wspomniane koleje odkładały corocznie
pewną część pieniędzy na utworzenie specjalnego
funduszu ogniowego, jak to się już praktykuje na
kilku kolejach, lub, aby pokrywały szkody z fundu-
szów eksploatacyjnych.

= *Praw. wiest.* zamieszcza tekst konwencji han-
dlowej z Koreą.

= Szkół realnych w całym państwie, nie wyla-
czając warszawskiego okręgu naukowego, znajduje
się 101, w których pobiera naukę 20,218 uczniów.
W r. z. 600 uczniów otrzymało patenta z całkowite-
go ukończenia kursu; procent zaś opuszczających za-
kłady przed ukończeniem kursu dochodzi do 19,20%.

= Tutejszy kantor Banku państwa rozpocznie
d. 27-go b. m. wymianę obecnie kursujących trzech-
rublowek na bilety nowego stempla. Dla obznaj-
mienia publiczności, nowe banknoty wystawione
zostały w b. sali giełdowej.

= Departament przemysłu i handlu ogłasza, że
z d. 13-ym lipca r. b. utracą wartość przywileje,
udzielone na 79 wszelkiego rodzaju wynalazków.

= Z powodu doszłych do wiadomości p. o. ober-
policmajstra skarg wielu osób, posiadających bilety

wolnego przejazdu przez rogatki bez uiszczania opłaty, na utrudnienia, jakie im czyni przedsiębiorca poboru rogatkowego, Front, służba policyjna otrzymana polecenie nie dopuszczać tych utrudnień, a o każdym niewłaściwym i grubiańskim obchodzeniu się służby z przejeżdżającymi donosić p. oberpolicmajstrowi.

— Komisarze cyrkulowi otrzymali polecenie zobowiązać stróżów domów, aby przed zupełną wywózką śniegu i lodu trzy razy dziennie było uprzątnięcie chodników i ulic błoto, a mianowicie: rano, w południe i około godziny 6-ej wieczorem.

— Przez dziś i jutro 50 podwód przedsiębiorcy Fronta ma w zupełności wywieźć śnieg i lód z ulic: Nowogrodzkiej, Hożej, Kruczej i połowy Mokotowskiej.

— Z powodu ustania mrozów wydawanie materiału opałowego z kancelaryj cyrkulowych, ofiarowanego przez r. st. Blocha i kilku właścicieli składów węgla, zostało wstrzymane, komisarze zaś otrzymali polecenie przedstawić rachunek szczegółowy w 4-ym wydziale gospodarczym, jak również sprawozdanie to zakomunikować ofiarodawcom.

— W uzupełnieniu przepisów, dotyczących ukrócenia zebrania ulicznej, komisarze policyjni otrzymali polecenie szczegółowe sprawozdania o przedmiotach użytych środkach komunikować p. o. oberpolicmajstru w sobotę każdego tygodnia, w przeddzień zaś należy wysłać patrole, któreby niespodzianie przytrzymały indywidua, zajmujące się zebraniem.

— Rozpoczęte w r. z. układanie rur wodociagowych na ul. Wspólnej nie zostało ukończone na przesłaniu nowoutworzonej ulicy, pomiędzy Leopoldyną a Teodora, której grunta należały do prywatnych właścicieli. Linja ta rur magistralnych jest jedną z najważniejszych. Do zapatrywania bowiem miasta w wodę służy obecnie jeden tylko przewód rur magistralnych, wychodzący z wieży ciśnień i przynajmniej ul. Żelazną, Chłodną i Elektralną do placu Bankowego, z kąd rozdziela się woda w odpowiednie studzienki za pomocą sieci rur po całym mieście. W razie nieprawdopodobnego wprawdzie zepsucia się tej rury, część miasta pozostałaby bez wody, i w najgorszym razie uależałoby się uciec do starego wodociągu. Ułożenie więc drugiej rury magistralnej w południowej części jest bezwarunkowo konieczne. Dla przyspieszenia układów z właścicielami zarząd wodociągów odniósł się do magistratu, aby właścicielom nieruchomości za odstąpienie gruntu pod nową ulicę umówioną sumę natychmiast wypłacono, aby w ten sposób usunięte zostały przeszkody, tamujące dalsze układanie rur.

— Zebranie ogólne akcjonariuszów fabryki mebli gitych „Wojciechów” odbędzie się w d. 30-ym kwietnia r. b. w lokalu Towarzystwa. Na zebraniu tem dokonane będą wybory jednego dyrektora fabryki i członków komisji rewizyjnej.

— P. Bronisław Hindemith, wychowaniec tutejszego uniwersytetu, został adwokatem przysięgłym przy sądzie okręgowym kaliskim.

— Pomocnik kuratora okręgu naukowego, rz. r. st. Sidorski, w dniu wczorajszym powrócił z Petersburga do Warszawy.

— Według krążących wiadomości w sferach sądowniczych, posadę prezesa sądu okręgowego warszawskiego ma zająć p. Czaplin, dotychczasowy prokurator tego sądu.

— Zarządzający dochodami akcyzowymi, rz. r. st. baron Sztengel, powrócił wczoraj z Petersburga do Warszawy.

— Jeneralny konsul austro-węgierski w Rumunii, von Lindheim, w przejeździe z Petersburga za granicę, zatrzymał się na pewien czas w mieście naszym.

— Bawi w naszym mieście Władysław hr. Koziebrodzki, pełen zasług i talentu komedjopisarz.

— Otrzymujemy wiadomość o zgonie w Winda-wie d. 17-go b. m. s. p. Władysława Wysiekińskiego, jenerała inżynierji.

— Z teatru i muzyki.

* (J. K.). Benefisowe przedstawienie panny Elly Russell odbyło się wczoraj wśród wieńców z kwiatów, koszów z kwiatów, nareszcie rzęsy deszcz kwiatów, oraz cenne podarki, świadczyły, jak gorących artystka ma zwolenników.

Samo przedstawienie „Hugonotów” przekonano nas w sposób bardziej stanowczy, czy śmiała próba, podjęta przez benefisantkę i p. Myszuga, ma rację bytu

Co do nas, niepodobna nam na ten eksperyment zapatrywać się inaczej, jak z punktu czysto artystycznego, mniej nas tu obchodzić mogą horoskopy, że tak powiem, lekarskie, wróżące obu głosom sforsowanie z powodu zbyt ciężkiej w wykonaniu swych ról pracy.

O ile takie wróżby za wieś mogą, mieliśmy dowód już na przedstawieniu wczorajszym.

„Ależ on nie może tego śpiewać, on chyba czwartego aktu nie skończy!”

Tymczasem jest faktem, że Myszuga, lubo trochę niedysponowany z początku, wywiązał się z całości opery lepiej jeszcze, niż poprzednio; w trzecim akcie miał trochę więcej siły, w czwartym więcej zapалу; duet do samego końca prowadził dzwicznym i pełnym głosem, bez krzyku — i zakończył bardzo dobrze.

Być więc może, że śpiewak, którego za przyjazdem do Warszawy niektórzy nazwali tenorinem, będzie mógł, w rzadkich oczywiście odstępach, pozwolić sobie na rolę mocniejszą, przynajmniej dziś mu tego prawa odmówić nie można.

Niepodobna go też odmówić i pannie Russell, która była Walentyną bardzo dobrą i której głos nierównie lepiej pokonywał trudności duetu z Marcellem, niż na pierwszym przedstawieniu.

Co do czwartego aktu, ten i śpiewany i grany był wybornie.

* Jutro w teatrze Wielkim opera Rossiniego „Cyrulik sewilski” (występ panny Russel), w teatrze Rozmaitości wznowiona komedia Asnyka „Przyjaciele Hioba”, nowa krotkowiła Jordana „Partja winta” i bluetka Fredry „Świeczka zgasła”, a w teatrze Małym wodewil „Nad przepaścią”.

W „Partji winta” grają panie Borkowska, Ostrowska i Trapszówna, tudzież pp. Ostrowski, Rapacki, Sikorski, Szymanowski, Waliszewski i Wolski.

* Dzięki powrotowi panny Wisnowskiej do zdrowia, ukaza się w przyszłym tygodniu: komedia Feuilleta „Chamillac” i dramat Jasińczyka „Lena”.

* Przerwane chwilowo próby w teatrze Małym z oryginalnej krotkowiły A. K. Ciwona „Mąż w opalach”, rozpoczęte zostały nanowo.

* Sztuka fa ukaza się na scenie pierwszy raz w przyszłą sobotę.

* Panna Russel da się słyszeć w przyszłym tygodniu w „Aidzie” (wtorek), „Hugonotach” (czwartek), „Fra-diavolu” (sobota) i drugim akcie „Romea i Julji” (niedziela).

W „Aidzie” w partji Radamesa wystąpi p. Bruszewski.

Oprócz pomienionych oper, repertuar ogłosi na poniedziałek „Manon”, z panną Hermanówną w roli tytułowej.

— Ze sztuki.

* Grono malarzy polaków, zamieszkałych w Petersburgu, krząta się około otwarcia wystawy obrazów pędzla s. p. Stanisława Rostworowskiego.

Dochód z wystawy będzie przeznaczony na rzecz pozostałej po zmarłym wdowy.

W dniu dzisiejszym zbiór prac Rostworowskiego, dotąd mieszczący się w salonie Krywuita, został wysłany nad Nowę.

Z powyższej przyczyny projekt urządzenia wystawy Rostworowskiego w Lublinie uległ odwołce.

* Obrazy i rzeźby, przeznaczone na wystawę powszechną do Paryża, dnia 25-go b. m. będą z wystawy sztuk pięknych usunięte, a nazajutrz wysłane na miejsce przeznaczenia.

— Gotyki w... piwnicy.

Właściciel pewnej nowo wzniesionej kamienicy urządził lochy z lukami gotyckie mi, z przeznaczeniem podziemi na winiarnię „stylową”.

Podobno się znalazł przedsiębiorca, który zamierza całość uzupełnić odpowiednimi sprzętami dla urządzenia czegoś w rodzaju piwniarni niemieckich.

— Wzorem zagranicy.

Zwyczaj niezdejmowania kapeluszy w zakładach cukierniczych i restauracyjnych znajduje coraz szersze zastosowanie.

W kilku pierwszorzędnych restauracjach z inicjatywą właścicieli ukazały się napisy, iż „szanowni goście” mogą siedzieć z nakrytymi głowami..

— Pod wodą.

Ogród Saski, wskutek szybkiej odwilży i topnienia znacznych ilości śniegu, prawie cały jest zalany.

W wielu miejscach woda wymuliła sobie zagłębienia i splywa w niższe miejsca, tworząc rodzaj sadzawek.

Naturalnie, należy się do chodników, zalane lub rozmiękłe, nie należy do najprzyjemniejszych.

Wysypanie żwiru chodników dla udogodnienia komunikacji byłoby bardzo pożądanem.

— Z za oceanu.

Z dłuższej wycieczki po Ameryce i Oceanji przy-

był do Warszawy p. L. A. Werner, dyrektor nowojorskiego stowarzyszenia ubezpieczeń.

P. Werner, obok swej specjalności, znany jest jako wyborny lingwista.

O ile wiemy, przywiózł on z Ameryki południowej mnóstwo ciekawych materiałów etnograficznych.

— Na marne.

Przed 30-tu laty znanym był w kraju naszym Karol Wadke, Niemiec, który tu ziemię skupował.

W 1852-ym r. posiadał on w różnych okolicach przeszło 60 folwarków.

Obecnie dowiadujemy się, że Wadke umarł w Berlinie w zupełnej nędzy.

Majątki, nabywane w celach kolonizacyjnych, przeszły w ręce tutejszych obywateli.

Nie udało się...

— Z Wisły.

Pomimo deszczów i odwilży, Wisła pod Warszawą wciąż opada.

O godzinie 11-ej rano notowaliśmy stóp 8 cali 2.

W tych dniach mają być wysadzane łody prochem na rzece powyżej Bielca.

Z góry Wisły zewsząd donoszą o stałym obniżaniu się poziomu wody.

— Deficyt notariusza.

Z polecenia prokuratora notariusz S., u którego znaleziono znaczny deficyt pieniędzy skarbowych i kasy miejskiej, miał być aresztowany.

Tymczasem S. w przeddzień powyższej decyzji zniknął z horyzontu Warszawy i niewiadomo gdzie się obecnie znajduje.

Deficyt datuje się już oddawna i sięga opłat, należnych skarbowi za 1886-ty rok.

Jak wiadomo, notariusze obowiązani są składać przynależne opłaty stempłowe do izby skarbowej, a w raportach do prezesa sądu okręgowego wskazywać numera odnośnych kwitów.

Tymczasem notariusz S. przedstawiał sumy fikcyjne, gdyż pieniędzy nie wnosił, a więc i kwitów nie posiadał; nadużycie to wykrył przy dokonywaniu rewizji jeden z członków izby obrachunkowej.

Wysokość deficytu nie jest w tej chwili wiadoma, gdyż dokładnego obliczenia jeszcze nie zdołano dopełnić.

W każdym razie, biorąc pod uwagę, iż nadużycie było spełnione w okresie trzyletnim, a w kancelarii notariusza S. dokonywano licznych tranzakcyj, można przypuścić, iż deficyt nieznymi poważną sumę, o wiele przechodzącą kaucję 15,000 rs.

— Sprytna kradzież.

Niezwykle sprytną kradzież wykryła przed kilkoma dniami policja śledcza.

Ajenci wydziału śledczego ujeli jakiegoś wyrabnika, sprzedającego nowe rękawiczki.

Aresztowanego odprowadzono do wydziału śledczego, gdzie dokonano zaraz rewizji.

Przy zatrzymanym znaleziono kilkanaście par różnych rękawiczek, a wszystkie nowe.

Parany wyrabnik zeznał, że rękawiczki otrzymał od swego kolegi Limonjady, który ma u siebie w domu kilkadziesiąt par.

Przy dokonanej u L. rewizji wykryto nie tylko rękawiczki, ale nadto koronki, wstążki i towar na obuwie.

Limonjada przyznał się, że on wspólnie z niejakim Fenigiem dopuścił się kradzieży paki towarów na kolei nadwiślańskiej, a to w następujący sposób.

Niejak Wolf Bolent, kupiec z Białej Cerkwi, zakupiłszy w Warszawie towarów za 800 rubli, polecił woźnicy Fenigowi odwieźć je na stację.

Fenig, umówiwszy się z Limonjadą, polecił mu przygotować skrzynię podobną do skrzyni Bolenta i nalać kamieniami.

Zamiana skrzyni nastąpiła wówczas, gdy Limonjada przeniósł pakę ze stacji towarowej do bagażu i zamienioną skrzynię wysłano pod wskazany adres.

Bolent odebrał ją w Białej Cerki, dziwiąc się niepomalu przemianie koronek na kamienie i bezwzględnie telegrafował do tutejszej policji.

W tym samym czasie ajenci wydziału śledczego ujeli Limonjadę, który nawet wskazał paserów, nabywców skradzionego towaru.

Byli to: Wolkowicz i Fryde.

Bezpośrednio wysłano też agentów do Łodzi, gdzie aresztowano Wolkowicza i Frydego i dostawiono ich do więzienia śledczego.

Część towaru Bolent odzyskał, resztę paserzy sprzedali różnym osobom.

— Znaczna kradzież.

Dziś nad ranem w mieszkaniu nadzorca szpitala starozakonnych, Izidora Blausztejna, pod nrem 16-ym przy ul. Miynarskiej, spełniono znaczną kradzież.

Złodzieje dostali się do wnętrza przez otworzenie drzwi w trychem i unieśli z sobą szkatułkę żelazną, mieszczącą 150 rs., naczynia platerowane, lichtarze, oraz sześć puszek drobnej monety.

Nadto zabrano Blausztejnowi garderobę, zegarek i różne przedmioty wartości około 600 rs.

Poszlakowana o udział w kradzieży służąca i kochanek jej zostali aresztowani.

— Kradzieże.

W pobliżu dworca kolei petersburskiej Ablowi Nabożnemu wyciągnięto z kieszeni pugłares, zawierający 205 rs. w banknotach, oraz różne notatki i dokumenta pieniężne.—Z fabryki Zieglera pod nrem 45-ym na Hożej skradziono dubietówkę za 180 rs.—Pod nrem 10-ym na Bonifaterskiej u I. Szwarzenberga skradziono pościel i cztery srebrne świeczniki.—Pod nrem 9-ym na Wareckiej u K. Orłowskiego skradziono garderobę wartości 100 rs.—Na Żabkowskiej pod nrem 5-ym Szyi Dużemu skradziono portmonetkę z 60-ma rublami.—Na Prze-

mysłowej pod nrem 81-ym, w mieszkaniu I. Jamiłkowskiego spełniono kradzież różnych przedmiotów wartości 300 rs.

— Nieostrożna jazda.

Nocy dzisiejszej niewiadomy dorożkarz przejechał na Nalewkach Jana Gungla, który poniósł ciężką ranę w głowie i został odwieziony w stanie bezprzytomnym do mieszkania pod nr. 50 na Twardą.

Na Krakowskim-Przedmieściu, z powodu rozbiegania się koni, spadł z wozu furman, Stanisław Kurek, i boleśnie się potłukł.

Rozbiegane konie zatrzymał policjant, Arab, dopiero na Nowosenatorskiej, przed hotelem Rzymskim.

— Falszywe zeznanie.

Donosiliśmy wczoraj w rubryce wypadków o napaści, jakiej padł ofiarą szewc Iwański, zraniony przez rzekomego rabusia w przejściu przez ul. Burakowską nożem w prawy bok.

Tymczasem z przeprowadzonego śledztwa okazuje się, iż Iwański złożył fałszywe zeznanie.

Żadnego ulicznego napadu nie było, a I. został zraniony wśród innych okoliczności.

Znajdował się on w mieszkaniu swej kochanki, Gertrudy Zaraz i tam spotkał nieznanego mu z nazwiska rywala.

Między obu wielbicielami Gertrudy Zaraz wszczęła się za cięta bójka, w której Iwański został pobity nożem w bok, a sprawca tej rany uciekł.

Stan zdrowia Iwańskiego, umieszczonego w szpitalu Dzieciątka Jezus, jest nader groźny.

— Zuchwały napad.

Nocy dzisiejszej, około domu pod nrem 155-ym na ul. Targowej, Józefa Figurska, zamieszkała pod nrem 184-ym na Pradze, została napadnięta przez Antoniego Maciejewskiego, który zraniwszy swą ofiarę nożem w twarz, zabrał jej woreczek z kilkudziesięciu rublami i zaczął uciekać.

Na krzyk Figurskiej zjawili się policja.

Maciejewskiego wraz z łupem przytrzymał.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Zakłady piekarskie, sprzedające wyroby swoje w Warszawie i na Pradze w liczbie 71, złożyły magistratowi deklaracje co do cen chleba i wagi bułek kopiejkowych, obowiązujące na czas do dnia 28-go b. m. Według tych deklaracji, 2-funtowy bochenek zwyczajnego chleba pyłowego kosztuje od 6 do 7 1/2 kop., a chleba razowego 5 1/2 kop., jednofuntowy zaś 3 kop. Wypiekać i sprzedawać pyłowy chleb stołowy zadeklarowało się tylko 6 piekarni (z tych jedna na Pradze), chleb zaś razowy tylko jedna. Z podanej wyżej ogólnej liczby piekarni znajduje się w samej Warszawie 62, z których jedna wypieka same tylko pieczywo pszenne, na Pradze zaś znajduje się tylko 8 zakładów piekarskich, a nadto jeden w Śladowcu, pod Warszawą. Piekarnie praskie zadeklarowały cenę 2-funtowego bochenka zwyczajnego pyłowego chleba od 6—7 kop. Bułki kopiejkowe, zwane kajzerkami, wypieka 54 piekarnie, z których na Pradze tylko jedna; waga tych kajzerek zadeklarowana została na 5—8 złotychników sztuka, sprzedawane zaś są prawie wszędzie po cenie 2 1/2 kop. za 3 sztuki.

— Jutro, o godz. 8-jej wieczorem, w Towarzystwie przemysłu i handlu w lokalu Muzeum przemysłu i rolnictwa odbędzie się posiedzenie sekcji trzeciej (chemicznej).

ZE ŚWIATA.

× **Odczyt.** Dr. Postępski, warszawianin, miał w akademii rzymskiej prelekcję o leczeniu za pomocą sublimatu i jego wpływie na organizm. Czasopismo *Diritto* wyraża się pochlebnie o tej rozprawie. Ma być przysłana w przekładzie na użytek tutejszych czasopism.

× **Synagoga warszawska.** Pod nazwą tą w Nowym Jorku wybudowano bożnicę, w której modły i kazania mają się odbywać w języku polskim. Budynek wzniesli tutejsi żydzi, zamieszkali w Ameryce.

× **W Zurychu,** po ukończeniu kursu inżynierji w tamecznej politechnice, otrzymali w tych dniach świadectwa pp. Artur Popławski, kandydat nauk matematycznych uniwersytetu warszawskiego, i Jan Lübke, wychowaniec gimnazjum realnego w Łowiczu. P. Popławski otrzymał nadto dyplom inżyniera dróg i mostów.

× **Los ją pocieszył.** Przed niedawnym czasem zmarł w Wiedniu pewien składnik, a zmarł w 41-ym roku życia. W fakcie tym nicby nie było nadzwyczajnego, gdyby nie rozpaczał żony po stracie męża w sile wieku i wdanie się w całą sprawę losu, występującego tym razem w roli gratisowego pocieszyciela. Losom jednak zawsze dopomóż wypada, dopomogła im też nieutulona, jak rzekliśmy, w żalu wdowa i na liczbę lat, datę śmierci i pogrzebu dożgonnego towarzysza... postawiła na loterii 50 krajcarów. No, i numer 41, jakoteż dwa inne wyciągnięte zostały i przyniosły żyjącej pamięcią męża wdówce na otarcie łez tysiące guldénów. Los ją pocieszył.

× **Tuzin dziennie.** Pani Betty Stuckard, nagrodzona pięknoscą na konkursie w Spaa, stanowi ciągle *great attraction* teatru berlińskiego „Concordia”. Że Berlin najzupełniej uznał i uznaje orzeczenie konkursowego jury w Spaa, dowodem najlepszym tuzin słodkich bilecików, które przeciętnie codnia odbiera pani Stuckard. W zbiorze tym ze wszelkimi spotkać się można językami, jest nawet jeden volapükim stylizowany.

× **Do Panteonu** wprowadzone być mają w czerwcu r. b. zwłoki Carnota, Marceau, Baudin'a i Diderota. Według rządowego projektu, pomiędzy wymienionymi znaleźć się miały i zwłoki Hoche'a, jedyny jednak potomek generała, markiz des Roys, oparł się temu. Świecki charakter Panteonu, oraz życzenie żony generała, aby pochowani byli razem, stanęły tu na przeszkodzie rządowemu projektowi. Dla Hoche'a tedy wmurowana zostanie jedynie tablica pamiątkowa.

NEKROLOGJA

S. P.

Helena z Walterów
 THÈME,
 żona doktora,
 po krótkich cierpieniach, zasnęła w Bogu dnia 20-go marca r. b., przeżywszy lat 31. Pograżeni w głębokim smutku mąż, dzieci, rodzice i rodzina zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie w dniu 21-ym, 22 i 23 marca, o godzinie 11-jej zrana, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła w dniu 23-im b. m., to jest w sobotę zaraz po skończonem nabożeństwie na cmentarz powązkowski.
 Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 3—1079

† **S. p. Elżbieta Ejsmond,** wdowa emerytka, po długiej chorobie, przeniosła się do wieczności dnia 20-go marca 1889 roku, przeżywszy lat 74. Zaprasza się przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające dnia 23-go marca, to jest w sobotę w kościele katedralnym św. Jana przy ulicy Świętojańskiej, o godzinie 10-jej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 3-jej po południu, na cmentarz powązkowski. —1099—

† **S. p. Michał Wasiliew,** dymisjonowany pułkownik wojsk Cesarско-Russkich, po długich i ciężkich cierpieniach, zmarł dnia 8-go (20) marca r. b., w wieku lat 68. Pozostała wdowa wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na odbyć się mające żałobne nabożeństwo i wyniesienie ciała na wolski prawosławny cmentarz z Brulowskiej cerkwi w dniu 11-ym (23-im) marca, to jest w sobotę, o godzinie 1-jej z południa. 2—1095—

† **S. p. Maniusia Ludtke,** córka Emilia i Marii z Seltmanów, powiększyła grono aniolków, przeżywszy lat cztery. Wyprowadzenie zwłok nastąpi dnia 23-go marca r. b., to jest w sobotę, o godzinie 3-jej i pół po południu z domu przy ulicy Leszno № 44.

Ciężko straszeni rodzice zapraszają na ten smutny obrzęd krewnych, przyjaciół i znajomych. 2—1106

† W dniu 23-im b. m., tj. w sobotę, o godzinie 10-jej zrana, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Franciszka Serafińskiego przy ulicy Zakroczymskiej za spokój duszy s. p. Karola i Franciszki **Jaworskich**, na które pozostała rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. (381)

† W sobotę, to jest dnia 23-go marca, o godzinie 10-jej zrana, w kościele Narodzenia Najśw. Marii Panny na Lesznie odbędzie się żałobne nabożeństwo za spokój duszy s. p. **Józefa Stępkowskiego**, b. urzędnika warszawskiej izby obrachunkowej, na które pozostała wdowa z synami, córką, zięciem i synową zapraszają krewnych, kolegów i przyjaciół. —379

† W sobotę, to jest dnia 23-go marca r. b., o godzinie 11-jej zrana w kościele powązkowskim odbędzie się nabożeństwo żałobne za spokój duszy s. p. **Pawła Lenartowskiego**, doktora medycyny, na które pozostała wdowa zaprasza przyjaciół i życzliwych. —1094—

† W dniu 23-im marca r. b., to jest w sobotę, o godzinie 10-jej zrana odprawiona zostanie w kościele św. Andrzeja (pp. kanoniczek) plac Teatralny, msza za spokój duszy s. p. **Józefa Kleczkowskiego**, mecenasa, na którą pozostała wdowa z dziećmi zaprasza krewnych i znajomych. —1096

† Dnia 23-go marca, o godzinie 11-jej zrana, jako w wigilję pierwszej smutnej rocznicy śmierci s. p. **Kazimierza Jarochońskiego**, historyka i poety, odprawi się w kościele św. Krzyża msza żałobna, na którą zaprasza się przyjaciół i znajomych s. p. **Kazimierza**. —1061

† W sobotę, to jest dnia 23-go marca r. b., jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. **Józefa z Radkowskich Orłowskiej**, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 9-jej zrana, na które pozostałe siostry w nieobecności męża i dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —1100

† Za duszę s. p. **Mariany z Bułakowskich** pierwszego ślubu Piaseckiej, drugiego **Rzętkowskiej**, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele Narodzenia N. M. P. (po-karmelickim) na Lesznie, dnia 23 marca (w sobotę), o godz. 11-jej rano. —377

† Wszystkim życzliwym, znajomym, oraz współpracownikom, za prawdziwe dowody współczucia i za przyjęcie gorącego udziału w smutnym obrzędzie pogrzebu s. p. nieodżałowanego męża mego **Antoniego Stępkowskiego**, składam serdeczne „Bóg zapłać”.
 Pozostała wdowa

Julja Stępkowska.

—1104—

NADEŚLANE.

Fabryka Mydeł Glicerynowych
FRYDERYKA PULS
 w Warszawie.

niniejszem zmuszona jest poczynić ostrzeżenie przed naśladowaniem.

Wielki rozgłos, jaki zjednały sobie mydła glicerynowe firmy **Fryderyka Pulsa**, ośmiela niejednego do dopuszczania się rozmaitych podrabian.

Jeden z naśladowców pisze na swych fałszyfikatach „à la Frédéric Puls”, inny znowu „à la manière de Frédéric Puls”, inni jeszcze fabrykanci dają etykiety, papier i cały zewnętrzny pozór zupełnie taki,

jaki mają mydła prawdziwe, przyczem nie postępują się żadną firmą, lub też używają nieznaną. Wszyscy naśladowcy mają na celu łatwiejszy zbył swych mniej lub więcej lichych wyrobów, wprowadzając w błąd nabywców przez naśladowanie nie opakowania.

Wyrób prawdziwy i oryginalny
 nosi firmę **FRÉDÉRIC PULS.**

Fabryka Tabaczna **A. N. Szaposznikowa** w Petersburgu, poleca świeżo wypuszczone papierosy wysokiej do broci: „**Gabinetowe**” dużego formatu w żółtej bi bulce 10 szt. 6 kóp., 5 szt. 3 kop. „**Diana**” dużego formatu w białej bibulce 10 szt. 6 kop., 5 szt. 3 kop. Nabywać można we wszystkich składach i magazynach tabacznycy w Warszawie i na prowincji.

Z DZIENNIKÓW RUSSKICH.

Nowosti otrzymują z Sewastopola następująca depesze:

„O. Paisjusz zamierza zdać sprawę tylko przed synodem, który dał mu błogosławieństwo na wyprawę. O. Paisjusz zdołał ochrzcić według obrządku prawosławnego 2,000 krajowców.”

Korespondent belgradzki *Mosk. wiedz.* przytacza rozmowę pomiędzy królem Milanem a ministrem spraw wewnętrznych, Tauszanowiczem:

— Będziecie się, oczywiście, starali ułatwić powrót Natalji—rzekł gwałtownie ex-król do Tauszanowicza.

— Nie są mi znane zamiary królowej — brzmiała odpowiedź.

— Nie są panu znane? Być nie może! Przecież, jak cież, towarzyszyłeś jej pan wszędzie. Gdy się znajdowała w Wiesbadenie, byłeś pan blisko niej...

— Tak, to prawda; byłem niedaleko, lecz nie miałem możliwości zobaczyć się z królową. Chciałem się później widzieć z nią w Wiedniu, lecz i tym razem nie powiodło mi się, z powodu jej śpiesznego wyjazdu.

— Nie o to zresztą chodzi... Powiadam panu wręcz, że nie pozwolę jej powrócić do Belgradu!...

Tauszanowicz milcząco uśmiechnął się. Ex-król, spostrzegłszy się, że powiedział głupstwo, zaczął znowu:

— Chciałem powiedzieć, że art. 72-gi konstytucji daje mi prawo wybierać osoby do otoczenia mojego małoletniego syna i na mocy tego paragrafu mogę żądać, aby jej nie było w Serbji...

— Serbja jest duża—zauważył Tauszanowicz.

— Chcesz pan powiedzieć, że może zamieszkać gdzie na prowincji? Na to również nie mogę się zgodzić; królowa organizowała przeciwko mnie spiskil...

— Rzecz ta nie została zbadana i dowiedziona sądownie—rzekł chłodno Tauszanowicz.

Milan zbladł, lecz zamilkł. Po obiedzie, w pokoju do palenia znowu zwrócił się do Tauszanowicza:

— Zresztą, dobrze, niech przyjeżdża, lecz w konaku nie ma prawa mieszkać; niech mieszka w *Grand Hôtelu*?

— Po co w *Grand Hôtelu*?—powiedział zimno Tauszanowicz—każdy właściciel domu w Belgradzie uważać sobie będzie za zaszczyt, jeśli królowa zechce przyjąć dom od niego...

Milan odwrócił się gwałtownie i zamilkł.

Dzienniki petersburskie donoszą, iż słowiańskie Towarzystwo dobroczynności zamierza zorganizować komisję, która zajmować się będzie dozowaniem zajęć młodzieży słowiańskiej, korzystającej z zapomóg Towarzystwa.

Wypadki budapeszteńskie.

Niepodobna opisać wzburzenia, jakie nieszczęśliwy strzał posła Rohonczygo, do młodego awanturnika w przedsiönku budapeszteńskiej izby sejmowej wymierzony, w stolicy węgierskiej wywołał. Otrzymane dziś przez nas relacje opowiadają burzliwy przebieg dnia środowego.

Przedewszystkiem sceny w parlamencie! Dostajemy się do niego przez tłumy, wyjące: „*Peract Tisza!*” i miotające wrzaskliwe obelgi przeciw posłom, należącym do stronnictwa liberalnego, czyli rządowego. W przepelnionej izbie zabiera naprzód głos przewodniczący skrajnej lewicy (klubu niepodległości), Daniel Iranyi, i wzywa sady, aby surowo spełniły swój obowiązek, karcąc strzał, padły w parlamencie. Żąda on dalej, aby komisja, z dziesięciu członków złożona, zapobiegła powtórzeniu się scen podobnych. Tisza zastrzega się przeciw dawanu instrukcyj sądom! Orban opowiada, jak deputowani Boncza i Beothy kijem prażyli „biednego młodzień-

ca", w sposób praktykowany dotąd tylko przez uprzywilejowaną gwardję Toeroeka" (mowa o polskiej peszteńskiej). Prezydent wśród ogromnej wrzawy wzywa Orbana do porządku. Wołania: Żaden z posłów nie był! Polonyi woła: Na własne oczy widziałem! Almassy: Prezydent izby nie ma prawa przeczyć prawdzie! I jemu kłamać nie wolno! Orban utrzymuje dalej, że widział, jak Rohonczy, po zranieniu Samorzila, przykładał lufy rewolweru do pierśi posłów Szadofskiego i Vecseya; gotów to zaprzysiądz! Do parlamentu nie wolno wchodzić z rewolwerem. Historia Węgier pełną jest politycznych mordów, w parlamencie wszakże bezbronnymi ludźmi byli nigdy dotąd napadani przez posłów! (wrzawa bez przerwy). Następuje tajemniczy epizod. Polonyi oświadcza, że przy wejściu do izby został przez dep. Krajczika (z partji rządowej) tak znieważony, iż nie pozostaje mu nic innego, jak zastrzelić się (sensacja).

Vecsey opowiada sprzeczkę swoją z Rohonczym, który w toku niej zawołał: „Jeżeli mnie znieważysz, zastrzelę cię!” Natomiast Fenivessy oświadcza z upoważnienia Rohonczego (który wyjechał na prowincję, aby osobą swoją nie potęgować bardziej rozdmuchanych namiętności), że nie jest prawdą, aby któremukolwiek z kolegów sejmowych groził rewolwerem. Po przyjęciu wniosku odesłania sprawy do wydziału nietykalności poselskiej, prezydent, Penchy, zabiera głos do następującej uwagi: „Są rzeczy, niezamieszczane w żadnym regulaminie parlamentarnym, ponieważ nikt nie mógł przewidzieć, aby się mogły wydarzyć. W interesie spokoju i godności izby wzywam wszystkich pp. deputowanych, aby do parlamentu wchodzili bez broni.” (Ogólne oklaski.)

Następnie odbyło się tajne posiedzenie, na którym zgodnie z elegijnym żądaniem trybuna studentów, Gezy Polonyiego, rozbiegano kwestję obelgi, rzuconej mu w oczy przez dep. Krajczika (jego kuzyna), która uniemożliwiła mu miała dalsze pełnienie urzędu poselskiego. Ze sprawozdań dzienników peszteńskich niepodobna wywnioskować, w czym tkwi istota tej straszliwej obelgi. Po głosach pojednawczych Gabrijela Ugrona i Tiszy drażliwą kwestję usunięto na bok; zdaje się, że rozwiązanie jej nastąpi w innej drodze, średniowieczną technicą, ale niezastąpioną dotąd.

Napad ludu na Tiszę tak opowiada nacoczny świadek:

O godzinie w pół do drugiej, gdy skończyło się burzliwe posiedzenie izby i posłowie grupami wychodzili z parlamentu, dziki chaos panował przed gmachem, na całym placu Muzeum i przed sąsiednią politechniką. Wówczas z ulicy Szandora wyjechał powóz prezesa ministrów, który w towarzystwie syna swego, Stefana, wyjeżdżał z parlamentu. W jednej chwili młodzież i publiczność najniższych warstw, od rana w tem miejscu natłoczona, otoczyły powóz nieprzebitym murem, szerząc piekielną wrzawę. Tysiące groźących pięści podniosło się do okien powozu; naprzód garść biota utkwiała na jego szybie. Woźnica batem skinął na stojący w pewnej odległości posterunek konnej policji, żądając ratunku. Nim wszakże oddział zbrojny zdołał podążyć na miejsce wypadku, rozbito kijem okna powozu; w chwili jednak, gdy tłum zamierzał obalić powóz i targnąć się na osobę prezesa ministrów, nadbiegła pikietka konna, rozpedziła tłum rozpasany i wzięwszy pomiędzy siebie ekwipaż Tiszy, odprowadziła go na miejsce przeznaczenia. Dwóch policjantów w natłoku runęło z koni.

Za chwilę potem podobna, lecz krwawa scena powtórzyła się przed gmachem politechniki. Młodzież rzuciła się na jadącego powozem dep. Karola Pulszkyego, człowieka wątłej, delikatnej budowy; laska zdarto mu z głowy kapelusze. Tu nadbiegł przeciwnik polityczny Pulszkyego, dep. Koloman Törs ze skrajnej lewicy, aby obronić kolegę z rąk wrzeszczącej masy. Wówczas na tylną część czaszki Törsa spadło ogłuszające uderzenie kija; obłany krwią zemlał i upadł na ziemię. Odniesiono go do klubu skrajnej lewicy, w pobliżu znajdującego się. Pulszky schronił się do pobliskiej restauracji.

Wtedy to młodzież rzuciła się z niesłychanym impetem na sprawcę zamachu, niejakiego Kastla, i byłaby go zabiła na miejscu, gdyby nie pomoc policji, która zalanego krwią wydarła z rąk młodzieży. Rana dep. Törsa w głowę jest bardzo głęboka; Kastl jest w niebezpieczeństwie życia.

rzy niechcieli powrócić własnym kosztem na miejsce pochodzenia, zostali tam wysłani etapem.

Budapeszt 22-go marca. (Tel. pr. K. W.) — Cesarz odprowadzi jutro cesarżową i arcyksiężniczkę Marię Walerję do Wiednia, a w poniedziałek powróci do Budapesztu.

Berlin 22-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — Hr. Herbert Bismark udał się wczoraj do Londynu. Podróży jego przypisują wielkie polityczne znaczenie.

Berlin 22-go marca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Według urzędowego zawiadomienia policji, zawieszenie wydawnictwa *Volkszeitung* nastąpiło z tego powodu, że artykuł tej gazety z d. 17-go b. m. był apoteozą wypadków marcowych z r. 1848-go, i jako taki oddziaływać musiał w sposób szkodliwy na masy, budząc w nich poszanowanie dla tych wypadków i podlegając tem samem do obalenia istniejącego porządku rzeczy. Redaktorom *Volkszeitung*, Oldenburgowi i Mehringowi, wytoczono procesa karne o obrazę majestatu za artykuł z d. 9-go marca, poświęcony pamięci cesarza Wilhelma.

Paryż 22-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — W zaprzeczeniu wiadomości *Figaro* nota półurzędowa *Ajencji Havasa* zapewnia, że gubernator Oboku po upływie udzielonego mu urlopu powróci na swoje stanowisko. (Aj. półn.)

Paryż 22-go marca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Zabiegi, aby nakłonić prokuratora jeneralnego Nizy do orzeczenia, iż ślub, dany w d. 6-ym lutego r. b. przez mera księciu Aleksandrowi Battenbergowi z panną Loisinger, był nieważnym, ponieważ nowożeniec nie przebył jednego miesiąca na terytorjum francuskim przed wzięciem ślubu, dotąd okazały się bezskutecznymi. (*Figaro* doniósł, że książe podszedł mera, utrzymując, że posiada dispensę prokuratora; przyp. red.)

Paryż 22-go marca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Dzisiaj odbędzie się tutaj bankiet na cześć przybyłego onegdaj deputowanego Metz, Antoine'a (który osiedla się we Francji, przyp. red.).

Rzym 22-go marca. (Tel. pryw. Kurj. War.) — Rozruchy w Apulji przybierają coraz groźniejsze rozmiary. Robotnicy niszczą domy, koleje i telegrafy. Podczas walki z wojskiem jeden żołnierz został zabity, wielu żołnierzy i robotników jest rannych. Z Foggji wysłano wojsko do Cerignoli, będącej ogniskiem ruchu.

Sofja 22-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — U Stambulowa utworzył się drugi *anthrax*. Ponowna operacja nieunikniona.

Zajścia w Budapeszcie.

Budapeszt 22-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — Zręczne i na wielką skalę zastosowane policyjne środki ostrożności zapobiegły wczoraj dalszym demonstracjom ulicznym. Zakratowane dziedzińce gmachów publicznych otwarto, celem zapobieżenia powtórzeniu się wypadku onegdajszego, gdzie młodzież, schroniwszy się po za zamknięte sztachety gmachu politechniki, prażyła ztamtąd policję kamieniami. U wejścia do tych dziedzińców postawiono silne oddziały straży. Dokoła parlamentu rozciągnięto w półkolu szeroki kordon zbrojny, przepuszczając przezeń tylko deputowanych i publiczność dojrzałą lepszych sfer. Zbiegowisko rozpedzono, aresztując przeszło 20 osób. Minister polecił rektorom uniwersytetu i politechniki przeprowadzić jaknajsurowsze śledztwo dyscyplinarne; ewentualnie zagrożono zamknięciem obu szkół.

Budapeszt 22-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — W demonstracjach wczorajszych uczestniczyli przeważnie młodzi chłopcy, należący do najniższych sfer. Banda ich zebrała się w odległych ulicach miasta, zkad pociągnęła na ulicę Hatwańską, gdzie postawiła im opór policja. Tłum rozproszył się; policja ścigała uciekających i około stu aresztowała. (Aj. półn.)

Budapeszt 22-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — Wczoraj wieczorem tłum złożony z 600 ludzi, przeważnie młodzieży, został rozpedzony przez konną

policję, która otoczywszy go aresztowała około stu osób. Po przeprowadzonym niezwłocznie śledztwie wiele uwolniono. Podczas rozpędzania tłumów posłowie opozycyjni zeszli z klubów na ulicę i wołali, że „policja masakruje naród”. Mają być wniesione znowu interpelacje w sejmie.

Budapeszt 22-go marca. (Tel. p. K. W.) — Tisza dwa razy zdawał wczoraj cesarzowi sprawę z wypadków ulicznych i konferował z komendantem placu. Cesarz wysłał znaczne zasiłki dla rannych policjantów. Dzisiaj oczekują uśmierzenia się namiętności, zwłaszcza, że nawet stronnictwa opozycyjne otrzeźwiały już i czują znużenie i przesył (jak widać to już z mów onegdajszych hr. Alberta Apponyiego i Helfyego w sejmie, przyp. red.). Dyskusja nad art. 25-ym, ciągle wlokąca się jeszcze, zupełnie wyjałowiała. Wielu mówców wykreśliło się listy. Głosowanie nastąpi we wtorek lub środę. Opinia publiczna wyraża się z wielkimi pochwałami o takcie cierpliwości policji.

Rotszyld przed izbą.

Paryż 22-go marca. (Tel. pr. Kurj. W.) — Wczoraj w izbie deputowanych toczyły się burzliwe rozprawy w sprawie krachu miedzianego i pomocy dla *Comptoir d'Escompte*. Boulanzysta Laur zażądał wytoczenia procesu karnego Rotszyldowi i „lichwiarzom pierścienia miedzianego”.

Minister finansów, Rouvier, w treściwej i gorącej mowie wyluszczył, iż rząd i wielkie instytucje finansowe, składając na uratowanie *Comptoir'u* 40 milionów fr., ocaliły kraj przed ogólnym przesileniem finansowym. Minister zawołał: „Czy chcecie, aby Rotszyld likwidował i do Niemiec się przeniósł?”

Rozprawy przybrały charakter bardzo namiętny; przez chwilę nawet chwiały się losy gabinetu. Wnieziono cały szereg porządków dziennych. Trzy razy głosowano bez rezultatu. Dopiero czwarty z kolei porządek dzienny przyjęto. Boulanzysta powitał rezultat głosowania szyderczym okrzykiem: „Vive Rothschild!”

Uchwała opiewa: „Izba deputowanych, ufając, iż rząd pociągnie winnych do surowej odpowiedzialności, przechodzi do porządku dziennego.”

Paryż 22-go marca. (Tel. pryw. Kurj. War.) — Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych Laur, uzasadniając swą interpelację w sprawie przesilenia miedzianego, oświadczył, że Rotszyld jest głową międzynarodowego sprzysiężenia, które zrujnować ma francuski rynek pieniężny. Rouvier zapewnił, że doloży wszelkich starań, aby katastrofy, jak dzisiejsza, nie ponowiły się. (Aj. półn.)

Berlin 22-go marca, g. 2 m. 30 (T. p. K. W.) —
Ruble w gotówce [] (wczoraj 217.75)
Ruble na dostawę [] (wczoraj 217.50)

GIEŁDA.

Warszawa, 22-go marca.

W walutach obcych ruch średni, lecz żywy.
Długi Berlin oddawano po 46.05 i 46.
Berlinem krótkim obracano po 45.97½, 45.95, 45.92½, 45.90, 45.87½ i 45.85, przeważnie jednak po 45.90, zdając 46.10.

Inne niemieckie miasta bankowe z krótkim terminem oddawano po 45.80 i 45.70.

Londyn krótki ofiarowano po 9.37, brano po 9.55 i 9.34½.

Paryż krótki chciano zbyć po 37.30, bez pokupu.
Wiedeń krótki nabywano po 77.25 i 77.20, przy chęci zbycia po 77.40.

Żądano za listy likwidacyjne 86.90 i 86.30, według wielkości odcinków; otrzymano 86.60 i 86.70 za kilkanaście tysięcy w sztukach po rs. 1,000 i 86.10 za kilka tysięcy w małych sztukach.

Za listy zastawne m. Warszawy ser. I chciano płacić 97.50, a zapłacono 96.25 za II ser., 94.10 i 94.15 za III ser., 93.50, 93.55 i 93.75 za IV ser. i 93.55 za V ser., w ogólnej sumie kilkunastu tysięcy rubli, przy żądaniu 96.75 za II, 94.50 za III, 94 za IV i 93.75 za V ser.

Nową pożyczkę 4%, chciano zbyć po 84.25, a nabyto kilkanaście tysięcy po 84, 84.05 i 84.15.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabe, zniżkowe.

W. O.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Odessa 22-go marca. — (Tel. *Ajencji półn.*) — Wczoraj wszyscy współtowarzysze Aszinowa, któ-

DOLINA SZWAJCARSKA.

W niedzielę, 24-go marca r. b.

Wielki Wieczór Nowości
na benefis członków Orkiestry Warszawskiej

Adolfa Sonnenfelda.

Początek o godz. 5-ej. — W poniedziałek koncert. 1105

W ogrzewanym Cyrku P. Busch

przy ulicy Ordynackiej

Między innymi: występ Miss Nala. Damajanti zaklinaczki węzów, na żądanie turnieje i zabawy rycerzy średniowiecznych, Słoń i 8 ogierów tres. przez dyrektora, Gładjator w wyż. szkole jeźdźcy przez dyrektora, występ pan: Vinelli, Leontyny, Marja Doré w roli żokeja i trupy Overgard a także wszystkich artystów. 380

KOMITET

Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego

ma zaszczyt podać do wiadomości, że dnia 24 marca, to jest w niedzielę, o godz. 8 danym będzie wieczór muzyczny dla członków, ich rodzin i wprowadzonych gości.

Bilety wydawane będą w dniach 22 i 23 marca od 8—10 wieczorem a w dniu koncertu, to jest 24, od 7-ej do rozpoczęcia takowego. 359

M. MARCINEK,

właściciel magazynu sukien i okryć damskich, wyjechał za granicę po zakup świeżych modeli. 375

— Od lecznicy—Bednarska 17. — Dr J. Mu-termilch po powrocie z za granicy, przyjmuje z chorobami oczu jak dawniej, od 3—4. 343

ZA WIADOMIENIE

Pragnąc położyć tamę ciągłym nieporozumieniom wynikającym z otworzenia Kantoru rekomendacji służących i oficyalistów przez Władysława Łuczyńskiego na Krakowskim-Przedmieściu pod filarami, podaje do wiadomości Szanownej publiki, że nowo-otworzona firma jest zupełnie odrębna od moich przy ulicy Podwale nr. 6 na dole, od lat kilkunastu egzystującej, i Nowy-Swiat nr. 4, obok straży ogniowej, dlatego też upraszam osoby interesowane o łaskawe zgłaszanie się do kantoru służących **Józefa Łuczyńskiego przy ul. Podwale nr. 6 i Nowy-Swiat nr. 4**, obok straży ogniowej i adresowanie listów wyraźnie Józefowi Łuczyńskiemu.

Józef Łuczyński.

HEBANOWSKI i LILPOP

w Warszawie, Świętojerska № 10, 314R

NASIONA traw, roślin pastewnych i okopowych, jako to: **Marchew, Buraki, Lucernę francuską, Koniński zab, Konieczyny** i t. d. w wyborowych gatunkach.

Cenniki franco.

Kupują i sprzedają: **Koniczynę czerwoną, Szwedzką, Przelot, Tymotkę, Wykę, Sporek, Seradellę** i t. d.

№ 11 Wielka № 11

Wyprzedaż Dżetów

niżej ceny kosztu,

odbywa się u

„DEUX-AMIES“

Hoża № 11,

w nowym lokalu, na dole od frontu, gdzie już na stałe fabryka pozostanie.

Na nowy sezon Pelerynki od 5 rs.

Dolmany od 10 rubli, Garnitury,

Różety i t. d.

Kapelusze z powierzonego materiału ubierają

się po kop. 50. **№ 11**

534R

Syndyk Tymczasowy upadłości domu handlowego „K. i J. Bekker” w osobie **Ludwika Bekker.**

Stosownie do 512 art. K. H. donosi i ogłasza, że Sad Handlowy Warszawski wyrokiem z d. 7-go Marca st. st. 1889 r. wyznaczył nowy ostateczny 4-miesięczny termin do sprawdzenia pretensyj i wierzytelności do tej masy dla wszystkich wiadomych, dotąd nie zgłaszających się jak i niewiadomych wierzycieli, licząc takowy termin od dnia zamieszczenia niniejszego obwieszczenia o wezwaniu wierzycieli we właściwych gazetach. Sędzia Komisarz tej upadłości do sprawdzenia rzeczzonego, naznaczył termin na środę każdego tygodnia, poczynając od dnia 15 (27) Marca 1889 r. z wyjątkiem dni świątecznych i galowych, o godz. 11-ej zrana w Wydziale Upadłości Sadu Handlowego Warszawskiego, pod № 7 przy ulicy Długiej. 531R **JÓZEF KARPINSKI, Adw. pr.**

GORCZYCA

kuracja t. z. francuska, funt po kop. 35 w handlu win A. Skorupskiego, naprzeciwko kościoła S-go Józefa Oblubieńca (po-karmelickiego) na Krak.-Przedmieściu. 364

— Okulista Dr. **Kepiński** wyjechał za granicę. Od 5—6-ej przyjmuje chorych jego asystent. Królewska 25. 1080

— **Alfons Bronisław Hindemith**, adwokat przysięgły, otworzył kancelarję adwokacką w Kaliszu, w Rynku, dom p. Kleina. Przyjmuje sprawy do wszystkich instancyj sądowych. 1102

Prosimy spróbować 975
PRAWDZIWEJ KAWY FRANCKA

która zadowolni każdego znawcę. Do nabywania w każdym większym sklepie kolonialnym.

— Nadeszły do sprzedaży **konie czteroletnie** wierzchowe i zaprzęgowe **stada ordynacji hr. Zamojskich.** Oglądać można w stajniach pałacu ordynacji, **Senatorska nr. 35.** 1056

Starożytności i przedmioty sztuki.

Panowie G. i A. Hamburger z Amsterdamu i Londynu, **przyjechali** do Warszawy, zamieszkali w **hotelu Europejskim** i życzą sobie nabywać nawet za wysoką cenę przedmioty sztuki starożytnej, jako to: porcelanę saską, sewerską lub inną, materje, hafty, wachlarze, brzozy, tabakierki lub też inne przedmioty złote i srebrne, emaljowane lub cyzelowane. Zastać można od 9—11 zrana i od 3—5 po południu. 1041

Warszawski Komitet Gieldowy.

Stosownie do § 13 ustawy giełdy warszawskiej z roku 1872 i w myśl § 8 instrukcji o porządku mianowania meklerów giełdowych z r. 1880, Komitet giełdowy ma honor zaprosić członków zgromadzenia giełdowego, patenta I-ej gildji na rok bieżący posiadających, na wybory kandydatów do wakujących posad czterech meklerów przy giełdzie warszawskiej.

Wybory te odbyć się mają w dniu 12 (24) marca r. b. o godz. 1-ej z południa w sali giełdowej przy ulicy Królewskiej i uskutecznione będą stosownie do § 9 rzeczonyj instrukcji za pośrednictwem tajnego balotowania, w którym powinna mieć udział nie mniej jak jedna trzecia część członków zgromadzenia giełdowego, handlujących na mocy świadectw I-ej gildji.

Każda osoba mająca udział w wyborze meklerów, ma prawo do jednego tylko głosu bez względu na liczbę otrzymanych pełnomocnictw.

Po bilety wejścia na wybory, członkowie zgromadzenia zechcą się zgłosić wcześniej do sekretarza giełdy przy okazaniu temuż patentu gildyjnego i biletu na stałe uczęszczanie na giełde. 362

Warszawskie Towarzystwo Wzajemnego kredytu

Gdy na zwołaniem na dzień 8 (20) marca r. b. zwyczajnem zebraniu ogólnem członków Towarzystwa nie znalazła się liczba obecnych wymagana w § 30 Ustawy, to jest połowa wszystkich członków Towarzystwa, których liczba wynosi 2,493, przeto ogłasza się i zwołuje powtórne ogólne zebranie na dzień 30 marca (11 kwietnia) r. b. na godzinę 7-mą wieczorem w Warszawie w gmachu resursy Kupieckiej przy ulicy Senatorskiej pod nr 36 odbyć się mające.

Na tem zebraniu, bez względu na liczbę obecnych członków, rozpatrywane i decydowane będą te tylko przedmioty, które były przygotowane i ogłoszone na porządku dziennym niedoszłego zebrania ogólnego a mianowicie:

1) Zatwierdzenie sprawozdania zarządu z bilansem i rachunkiem zysków i strat za r. z. 1888, oraz raport delegacji rewizyjnej.

2) Ustanowienie rozdziału zysków i terminu ich wypłaty.

3) Zatwierdzenie etatu na r. b. 1889.

4) Wybór dwóch członków rady, jednego członka do zarządu i trzech członków do delegacji rewizyjnej na r. b. 1889 oraz trzech ich zastępców.

Każdy członek Towarzystwa ma prawo być obecnym na posiedzeniu osobiście lub z pełnomocnictwem, które najpóźniej na dni trzy przed zebraniem ogólnem w biurze zarządu Towarzystwa zaprodukowanem być winno.

Członek obecny na zebraniu, może mieć oprócz własnego, dwa głosy z pełnomocnictwem.

Karty wejścia zgłaszającym się członkom wydawane będą codziennie z wyjątkiem świąt, poczynając od dnia 23 marca (4 kwietnia) r. b., sprawozdania zaś za rok 1888 od dnia dzisiejszego w biurze zarządu Towarzystwa, od godziny 10—3-ej po południu. 363

OGŁOSZENIE

Warszawski Kantor

Banku Państwa

podaje do powszechnej wiadomości, iż od 15 (27) marca r. b. rozpocznie się w tymże Kantorze wymiana 3-rublowych biletów kredytowych dotychczasowego wzoru na takież bilety nowego wzoru i że dla obznajmienia się publiczności z nowymi biletami, takowe umieszczone zostały w gmachu Kantoru w bylej sali giełdy warszawskiej. 364

KORESPONDENCA PRYWATNA.

— Nr 99 A.—Jakim sposobem?—Xantypa. 1101

W składzie koronek i towarów bławatnych pod firmą „WANDA,”

egzystującym przy ulicy Erywańskiej (Zielony Plac), w domu pod Nr. 16, odbywać się będzie

WYPRZEDAŻ

wysortowanych towarów

od dnia 20 Marca r. b. 503r

JODOWO-SOLANKOWE KAPIELE

BAD HALL

w północnej Austrii.

Najsilniejsze na kuli ziemskiej jodowe solanki. Świetne skutki kuracji przy wszelkich chorobach skrofalicznych, a także sekretnych i ich następstwach.

Najcelniejsze urządzenie (kuracja kąpielowa i wodna, opakowania, inhalacje, masaże, kefir). Położenie klimatyczne świetne; stacja kolei żelaznej, droga przez Linz nad Dunajem.

Sezon od 15 Maja do 30 Września.

Dokładne prospekty w kilku językach przez Administrację Zakładu w **BAD-HALL.**

КОПАНОН
APTEKARZ
K. LEROWSKI
133 Marszałkowska 133
Z pozwolenia Departamentu Medycznego wyrabia
КОПАНОН
niezawodny przeciw
Rzerzączce
Cena Rs. 1.
КОПАНОН

Masy ogniowate, najtańsze i najlepsze u R.
Bohtego. Nowy-Swiat 34. 505

Meble za bezen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biurko, szeslongi, francji. Róg Chmielnej № 37 i od ulicy Marszałkowskiej № 108, m. 30. 5934

Meble tanio garnitury, otomany, szeslongi, szafy, łóżka, komody, kredens, stoły, krzesła dąbowa, prawa oficyna, na pierwszym piętrze, mieszkania 36, Mokotowska 59, róg placu św. Aleksandra. 4466

Meble stylowe dębowe w kompletnym urządzeniu jadalnych pokojów, oraz gustowne urządzenia salonów, sypialni i buduarów, a także pojedyncze sztuki meblowe, lustra i pianino zupełnie nowe po cenach umiarkowanych. Marszałkowska 148 i od Zielonego placu № 13, parter, m. 9. 401

Meble po zwiniętym magazynie rozmaite garnitury, otomany, szeslongi, kredensy, szafy i inne za bezen. Nowy-Swiat 24, poprzednia oficyna wprost bramy, 1 piętro. 5580

Meble do sprzedania za bezen z osłm. pokojów, całe urządzenie lub częściowo i bilard. Złota 3, róg Złoty, czwarta brama idąc od Marszałkowskiej, parter, m. 1. 5735

Meble, garnitury, otomany, sofy, szeslongi, szafy, komody, toalety i inne po niepraktykowanie niskich cenach. Krakowskie-Przedmieście 10, mieszkania 6, obok Kopernika. 5932

Meble nie zniszczone są do sprzedania przy ul. Złotej № 31, m. 16. 5885

Meble używane rozmaite, tanio poleca zakład wyłącznie używanych przedmiotów. Makow, Solna 9. 5842

Masło śmietankowe, doskonałego wyrobu, w większej i mniejszej ilości. Mokotowska 42, do godziny 1-ej. 6054

Masło nie solone, wyborowe, konfitury. Wawreka 9, m. 16, 9-1. 6055

Masło z dworu obywatelskiego. Żurawia 13, m. 4. 5662

Meble salonowe, do sprzedania. Garnitur czarny, orzechowy, fantazyjny, szafy, łóżka, toaleta, umywalnia, urządzenie jadalni dębowa, szafka lustrzana, biurko, biblioteka, otomana, kolumny, kandelabry, stoliki Marszałkowska 119, na dole, druga brama, mieszkania 15. 5973

Owies russki w wyborowych i średnich gatunkach, sprzedajemy po cenach targu prazkiego. E. Wojewódzki et Co. Marszałkowska 116 (róg Złotej). 499

Pianino nowe do sprzedania. Nowy-Swiat № 54. A. Janiszewski. 5053

Poenteur biały, półroczny, wysokiej rasy do sprzedania. Mokotowska 53, m. 5. 5786

Powidła konfiturowe, grzyby suszone, śledzie, siaławy, homary, lososie, appetit sild, sardynki, poleca handel L. Wróbel Krakowskie-Przedmieście, stara poczta. 5842

Pianino prawie nowe do sprzedania. Wspólna 42, m. 25, lewa of., 2 piętro. 5835

Potrzebna maszyna parowa od 15 do 20 koni z kotłem i ogrzewaczem, mało używana, dobrej w roboty, także rezerwoar żelazny na 500 wia der. Oferty nadsyłać pod lit. A. 4. Stacja W. B. Z. D. Ostrowy. 5762

Potrzebna lokomobila stała, mało używana, od 15 do 20 koni. Oferty proszę nadsyłać pod lit. A. R. C. Stacja Ostrowy W. B. Z. D. 5761

Posliny doniczkowe za bezen do sprzedania, częściowo lub ogółem. Muzeum pszczelnicze, Koszyki 45. 5613

Syfony najlepsze i najtańsze w Warszawskiej fabryce syfonów. Hoża 7. 5643

Szory angielskie, bronzami złotymi przybrane, b. tanio do sprzedania. Królewska № 17, u siodlarza W. Kuczirowskiego. 5979

Szaka ponter, 7-miesięczna do sprzedania. Świętojerska № 14, m. 23. 5960

Szarpce stare do sprzedania. Żurawia 19, mieszkania 12. 745

Siodło damskie do sprzedania. Złota № 44, mieszkania 2. 5853

Specjalna fabryka pościeli Drexler, Nowo-Senatorska 4. Koidry watawe i flanelowe, materace, sienniki, poduszki, pierze, bielizna pościelowa, kapy, łóżka żelazna. Higienniczna wata wełniana, ceny najprzystępniejsze. 360

Skrzypce oryginalne Groblicza z r. 1761 są do sprzedania. Ul. Lipowa № 16, m. 15. 5793

Tanior Kredens dębowy do sprzedania. Ulica Dobra 17, m. 2. 5781

Tanio sprzedam parę szaf gustownych i parę łóżek. Krakowskie Przedmieście 40, u stolarza. 5707

Urządzenie sklepowe, przydatne na sklep korzenny lub inny, zaraz do sprzedania. Wiadomość: ulica Nowy Swiat 64, w składzie maki. 5824

Zawiadamiam panów kupców, że mam 150 par obuwia do sprzedania częściowo lub hurtownie. Ul. Krucza № 38, F. Miller. 5873

Zaraz do sprzedania biurko mahoniowe 8 rs., komoda jesionowa rs. 8, łóżeczko orzechowe 4 rs., wózecek 6 rs., lustro duże 5 rs. Królewska 1, mieszka. 24. 6002

Za rs. 80 jest do sprzedania garnitur orzechowy stylowy, z pokryciem. Jerolimaska 41, mieszka. 12. 746

Handl. i majątk.

Do sprzedania sklep spożywczy, z dystrybucją. Ulica Elektoralna № 49. 5834

Do sprzedania dom murowany, w dobrym punkcie miasta, na procent 12 netto. Warunki b. przystępne. Wiadomość: ul. Wspólna № 10, mieszkania № 2, na parterze od frontu, w godzinach rannych. 6000

Dwa folwarki, włók 7 i 27, w okolicy fabrycznej, są oddzielnie do sprzedania, zamiany na dom lub wydzierżawienia. Jerolimaska 74, mieszkania 2, lewa oficyna. 5950

Do wydzierżawienia ogród duży owocowy z domem, zaraz. Wiadomość: Leszno № 88, u właściciela domu. 5952

Dobra sposobność dla budujących. Fajerka-sy przeszło 2,000 rubli do zbycia. Żurawia 3, mieszkania 18. 5942

Do sprzedania traktjerna, z powodu wyjazdu. Wiadomość: Piwna № 3. 6019

Fotograficzny zakład do sprzedania w Warszawie, warunki przystępne. Wiadomość w składzie p. Mrozowskiego, Miodowa 482. 5940

Handel kolonialny, dobrze procentujący do sprzedania. Freta № 11. 5977

Handel win, towarów kolonialnych i delikatesów jest do sprzedania. Kapitał od 2,500 do 3,000 rubli, obrót przeszło 50,000 rubli. Oferty w kantorze Kurjera Warsz. pod lit. K. P. P. 5799

Jest do odstąpienia zaraz cukiernia w mieście Prasnyszu, z całym urządzeniem. Wiadomość na miejscu, u właściciela. 6013

Jest do odstąpienia magazyn strojów i mód, na korzystnych warunkach. Ulica Trębacka № 2. 5991

Kawiarnia do odstąpienia, z powodu zmiany interesu, za przystępną cenę. Freta № 6. 751

Kawiarnia do odstąpienia zaraz, z powodu wyjazdu, za przystępną cenę. Wiadomość: Świętokrzyżka 20. 5966

Magle wiedeńskie do sprzedania. Wiadomość: ulica Podwale № 18. 5976

Majątek ziemski Promieź w glebie pszennej, morgów 2,540, przętów 92— w czem lasu 604, łąk 277, z wysiewem pszenicy w płodozmianie korcy 300, żyta 100, położony w gubernji Suwalskiej, o wieś 4 od Niemna, o mil 5 szosa, od kolei i o mil 6 od Kowna, z kompletnym inwentarzem, budynkami murowanymi, pałacem, parkiem i t. d. do sprzedania. Na gruncie zostać może suma 157,000 rubli.—Bliższych szczegółów udzieli W-ny Jackowski w Oniszkach przez Simno gubernji Suwalskiej. 5982

Magle są do sprzedania. Ulica Chłodna № 6. 5623

Magle są do sprzedania. Ulica Zakroczymska № 9. 5758

Mężczyzna samotny potrzebuje wspólnika lub współniczki do składu węgla na Nowym-Swiece, punkt dobry, kontrakt na lat 4. Wiadomość: Wróbla № 9, m. 4, od 1-ej do 6-ej wieczorem. 5895

Majątek do sprzedania z przyczyny słabości właściciela, obszaru włók 42, wraz z inwentarzem: żywym i martwym kompletnym, bez pośrednictwa osób trzecich. Wiadomość u rządcy domu № 80, ul. Sienna. 5589

Plac z budynkiem fabrycznym do sprzedania, oraz lokale fabryczne rozmaite, sale duże do wynajęcia. Wiadomość: № 1134/89 przy ulicy Żelaznej, u rządcy. 5825

Poszukuje się nabycia lub udziału w interesie pewnym i wyrobionym w Warszawie. Wiadomość udzieli adw. przys. Sztochel, Erywańska № 5, od 5-7 wieczorem. 5750

Pastwiska na 8 miesięcy letnich, dla 2 tys. owiec. Jerolimaska № 17, m. 15. 5787

Paliki wiślane do tam, kilkanaście tysięcy kop do sprzedania. Jerolimaska № 70, mieszkania 15. 5788

Poszyczka potrzebna rs. 1,000 na hypotekę majątku ziemskiego folwark Ryczałek. Wiadomość: ulica Brzeska № 220, mieszkania № 8, trzecie piętro, z bramy, od godz. 10 rano do 4-ej Stara-Praga, u J. Maruszak. 742

Poszukuje się kupna apteki w mieście powiatowym, lub dzierżawy apteki w mieście gubernjalnem. Szczegółowe warunki nadsyłać proszę pod adresem W-na Pezłowska, ul. Mazowiecka № 4. 5954

Rubli 7,000 potrzeba na spłacenie takiejże sumy po Towarzystwie na domu w Warszawie, w śródku miasta. Oferty pod „7,000.” 6020

Restauracja do odstąpienia w każdym czasie, z powodu wyjazdu. Marszałkowska № 112. 6009

Rubli 300 pożyczyc bлага osoba w nieszczęśliści, gwarancja pewna, procent duży. Adresy proszę złożyć. Biuro ogłoszeń, Senatorska 26, pod „Pożyczka.” 726

Rubli 7,000 poszukuje się pożyczki w powyższej sumie, na 1-szy N-r hypoteki na prowincji, bez długu Towarzystwa—z objaśnieniem, że figurujący tamże dług prywatny w sumie około rs. 17,000 ustępuje pierwszeństwa dla sumy rs. 7,000. Oferty składać należy w Kurjerze pod lit. X. X. rs. 7,000. 5779

Rubli 10,000, do ulokowania, na pierwszy numer po Towarzystwie Kr. domu, w nowszej dzielnicy miasta. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod lit. T. H. 5650

Sad położony przy szosie niedaleko Czyżewa do wydzierżawienia. W sadzie znajdują się stare drzew 138, śliwek 370, oraz 410 szczyków, z których 1/6 już rodzi. Szczegóły Elektoralna 19—10. 5384

Sklep spożywczo-dystrybucyjny sprzedam tanio, z powodu wyjazdu. Pańska 86. 727

Strzelnica do sprzedania w Ciechocinku, w śródku leśniczego parku. Wiadomość o warunkach w Warszawie, ulica Królewska № 31. Skład broni i prochu, 1-e piętro. 5804

Sklep wyrobów tabaczkowych i materiałów piśmiennych przy b. ruchliwej ulicy, z komornem taniem, jest zaraz do odstąpienia, za przystępną cenę. Wiadomość: Chmielna № 68, mieszkania 40. 5808

Sklep spożywczo-dystrybucyjny z mieszkaniem, egzystujący od lat 30, do sprzedania. Wiadomość Podwale 4, w składzie skór. 5465

Sklep dystrybucyjno-kolonjalny i spożywczy do sprzedania. Wiadomość: ul. Królewska 45. 5741

Sklep do sprzedania bardzo tanio. Wiadomość: ulica Chłodna № 48, m. 16. 5919

Sklepek do sprzedania, z urządzeniem, dobrze procentujący i z kotłem do herbaty, w dobrym punkcie, z powodu wyjazdu. Ogrodowa № 49. 6001

Sklep dystrybucyjny, galanterja, norymberszczyzna, w dobrym punkcie, z powodu wyjazdu do sprzedania. Wiadomość: Krucza № 29, w dystrybucji. 6010

Sklep mydlarski do sprzedania każdego czasu. Wiadomość w kiosku, róg Marszałkowskiej i Zielonego placu. 5948

Sklep spożywczy do sprzedania. Furmańska № 15. 744

Sklep wiktuałów do sprzedania. Ulica Nowolipki № 38. 5993

Sklep dystrybucyjno-spożywczy jest zaraz do sprzedania, z powodu wyjazdu. Nowy-Swiat № 12. 6003

Z powodu nadspodziewanych okoliczności, jest do odstąpienia świetny interes, otwarty, handlowy, dający netto 50 procent, z wyrobioną firmą i stałą klientelą w kraju. Mogący być prowadzony nawet przez kobietę. Specjalność zbyteczna. Wiadomość: Marszałkowska № 108, mieszkania № 1, od 3-ej do 4-ej po południu. 5627

Z powodu drugiego interesu, jest palnia do sprzedania, zaraz lub od kwartału. Wiadomość: ulica Żelazna № 85, u felczera. 5959

L o k a l o.

A. Wróblewski i S-ka, Trębacka 11, załatwia przeprowadzki na wozach resorowych. 11

Cztery, pięć pokojów umeblowanych, razem, osobno. Na żądanie obiady, kuchnia, łazienka. Włodzimierska 4, mieszkania 1. 5983

Do wynajęcia 1 kwietnia 3 pokoje etc., 3-cie piętro. Ziela 32. 5308

Do wynajęcia w okolicach placu Teatralnego w każdym czasie sklep, z dwiema entresolami, o wystawowych oknach i od 1 lipca lokal parterowy, odpowiedni na kantor lub zakład przemysłowy, z szopą. Wiadomość: Szpitalna 10, mieszkania 2, do 10 rano i od 5-ej po południu. 5801

Dwa lub trzy pokoje, elegancko umeblowane, Nowy-Swiat № 41, m. 25, parter. 6024

Do odstąpienia od 1 kwietnia 4 pokoje, przedpokój, kuchnia, wygodny, rs. 440 rocznie, 2-e piętro, front. Chmielna 70—4. 5961

Instytutowa 6, do wynajęcia od 1 kwietnia 1 sześć pokojów, przedpokój i t. d., a stajnia i wozownia zaraz. 747

Jest do wynajęcia pokój umeblowany, zaraz, dla kobiety dobrze wychowanej przy rodzinie, z codziennym utrzymaniem, za rs. 30 na miesiąc. Nowogrodzka 23, stróż wskaże. 5657

Jeden lub 2 pokoje duże, słoneczne, na pierwszym piętrze, z meblami, samowarem i usługą do odnajęcia. Wiejska 14, m. 6.—Tamże 2 osoby mogą mieć obiady. 5992

Lokal z 10-ciu pokojów, położony przy ulicach: Zielnej, Siennej, Złotej, Chmielnej, Widok, Brackiej, poszukiwany jest do wynajęcia od 1 lipca r. b. Oferty z oznaczeniem ceny składać w Kurjerze pod lit. „X. X. 10 Pokojów.” 5780

Lokal składający się z 3-ch pokojów, przedpokojem i kuchni, na 2-m piętrze jest do odstąpienia, z powodu wyjazdu, od 1 kwietnia r. b.; tamże są do sprzedania różne meble. Wiadomość: ul. Nowogrodzka № 31. 5864

Mieszkanie dla mężczyzny lub kobiety może być z fortepianem, usługą, samowarem, nawet ze stołem, cena umiarkowana. Tamka № 19, m. 22, od 4 do 9-ej wieczorem.—Tamże lekcje muzyki na własnym fortepianie. 743

Mężczyzna młody poszukuje pokoju przy inteligentnej rodzinie, w okolicach placu Teatralnego. Oferty proszę składać w kantorze tegoż piłsma dla „Mężczyzny.” 5972

Od kwietnia, Leszno № 13, do wynajęcia lokal fabryczny, składający się z widnego, obszernego warsztatu i 2-ch pokojów. 6014

Od 1-go kwietnia pokój duży, umeblowany, z opałem, usługą, samowarem, na parterze. Widok № 5. 5990

Potrzebny od lipca lokal na warsztat, z trzema lub czterema pokojami, między Nowym-Swiatem, Krakowskim-Przedmieściem, Marszałkowską, Jerolimaską i Czarną, Oferty proszę złożyć w biurze ogłoszeń, Senatorska 26, pod literami H. W. Warsztat. 752

Przy przyzwolonej rodzinie pokój do wynajęcia, dla mężczyzny lub kobiety, z usługą, także do nabycia słownik języka polskiego Lindego, wydanie lwowskie. Chmielna № 82, mieszkania № 1. 6004

Pomieszczenie na fabrykę lub warsztat i piwnica i spichrz, za cenę 400 rubli rocznie. Wiadomość: Marszałkowska 125, u właściciela. 5983

Pomieszczenie przy rodzinie, dla osoby pici żeńskiej. Leszno № 65, m. № 16. 6956

Pokój umeblowany, z przedpokojem i alkową od 1-go kwietnia. Aleja Jerolimaska № 58, mieszkania 25. 6011

Potrzebny od 1 lipca lokal fabryczny, widny, na dole, 800 łokci kwadratowych. Adresy w kantorze Kurjera P. W. 5777

Sklep o dwóch oknach, z dużym pokojem, do wynajęcia od 1 kwietnia r. b., obecnie zajmowany na bawarję, może być i na inny proceder wynajęty. Wiadomość: ulica Grzybowska № 16. 5447

Salon, pokój, kuchnia na pierwszym, zaraz, miesięcznie 17. Mostowa 16. 5996

Sklep z pokojem przy bawarji i zdany na wygodny lub wiktuały, w domu № 47 ulicy Dzika. Wiadomość u gospodarza. 5822

4 lub 2 pokoje, z balkonem, frontowe, słoneczne, alkowa, z kuchnią lub bez, do wynajęcia od 8 kwietnia. Złota 2. 5759

Doniesienia rozmaite.

Adres kantoru przewozowego „Konkurent-Acja” plac Zielony. Załatwia ekspedycje i odbiory towarów na wszystkich kolejach. Przeprowadzki i opakowanie mebli. Skrzynie i pudełka pocztowe na składzie. 578

A. Chojackiego magazyn, Marszałkowska, róg Chmielnej, już otrzymał wielki transport parasolek paryżskich, od najtańszych do najwykwintniejszych. 5201

Kobieta bardzo biedna, opuszczona przez męża, który znikł bez wieści, ucieka się do miłosierdzia szanownych pań, upraszając o jakąś ciemną, zużyta suknię—gdyż nie mając w co się ubrać—żadnego miejsca dostać nie może, zdolna do igły i błaga o pracę. Dary jak i oferty dla niej przyjmuje kantor Kur. Warsz. pod literami M. L. 572

Mamka ze świeżym pokarmem, bez długu. Wiadomość u stróża, ulica Krochmalna № 43. 6007

Nowo otworzony kantor kaucjonowany ma do umieszczenia mamki, ze zdrowym i świeżym pokarmem. Zgoda, róg Przeskok № 6. 5797

Pierwszy w Warszawie kantor mamek kaucjonowany, otwarty został z zezwolenia urzędu lekarskiego przy ulicy Zgoda, róg Przeskok № 6. 5796

Potrzebne panny do śpiewu, które mniej więcej obznajmione ze śpiewem chóralnym, na wyjazd zaraz. Podwale 6, m. 10. 718

Panięka wykształcona, biedna, może znaleźć przytułek, przy dorastającej panience jako towarzyska. Krakowskie-Przedmieście 9, mieszkania 5. 5981

Zginął koleczyk koralowy pamiątkowy, w przejściu z Brackiej przez Aleje Jerolimaskie na Marszałkowską. Łaskawy znalazca raczy zwrócić takowy na Bracką № 6, do p. Hexelman, za wynagrodzeniem. 5968